

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

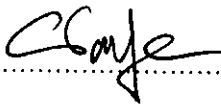
**สภาวะของการดำรงอยู่
CONDITION OF EXIST**

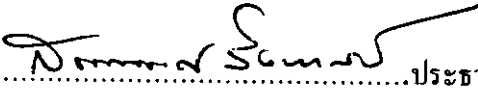
**ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา ๒๕๔๙**

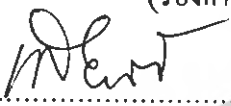
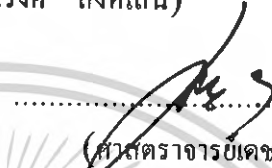
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

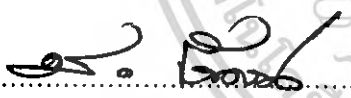
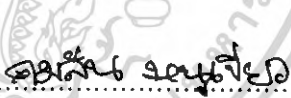
.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

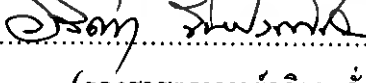
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

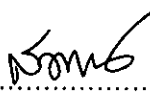
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ ทชาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงดา)

.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ (อาจารย์ศรินดิษฐ์ ศิริเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สภาวะของการดำรงอยู่
	Condition of Exist
ชื่อ	นายสุทธิพงษ์ เสือจ้อย
รหัสนักศึกษา	46020310
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

กรุงเทพมหานครฯ เป็นตัวแทนของสังคมเมืองใหญ่และเป็นศูนย์กลางความเจริญที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่งผลทำให้ชนชาติต้องมีการปรับสภาพเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ วัตถุประสงค์ของข้าพเจ้าต้องการนำเสนอให้เห็นถึงการปรับสภาพของชนชาติ เพื่อให้สามารถพัฒนาตามสังคมเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ทัน โดยข้าพเจ้าได้แทนค่าของชนชาติ โดยการใช้ต้นไม้ที่มีการปรับสภาพตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมเมืองที่ได้มีการพัฒนาก้าวหน้า เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากที่อดีตเป็นพื้นที่ว่างเปล่า ทุ่งหญ้า หนองนา ป่าไม้ ก็ได้เปลี่ยนแปลง กลายเป็นตึกแถว อาคารบ้านเรือน โรงงานอุตสาหกรรม ห้างสรรพสินค้า ถนน ฯลฯ ต้นไม้จึงต้องมีการปรับสภาพให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมเมืองให้ได้ เช่น ต้นไม้อาจจะไม่ได้อยู่แต่บนพื้นดินอีกต่อไป อาจจะไปอยู่ในกระถางที่อยู่บนตึก อยู่บนห้างสรรพสินค้า มีการแทรกตัวขึ้นมาตามพื้นถนน พื้นปูนตามทางเดินเท้า มีการปรับสภาพให้เข้ากับมลพิษทางอากาศของสภาพสังคมเมืองที่มีมากขึ้น จำนวนประชากรที่มีการเพิ่มขึ้น จำนวนอสังหาริมทรัพย์ที่มีสถิติเพิ่มขึ้นตามความเจริญก้าวหน้าของสังคมเมืองในปัจจุบัน เป็นต้น

ข้าพเจ้าจึงเกิดแนวความคิดที่จะพยายามถ่ายทอดความรู้สึกของข้าพเจ้า โดยผ่านการสร้างสรรค์จากจินตนาการ และการรวบรวมข้อมูลมาปรับปรุงสร้างสรรค์โดยถ่ายทอดผลงานผ่านทางเทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะกัดกรวด (Etching) ด้วยการใช้แผ่นทองแดงเป็นแม่พิมพ์เป็นจำนวนทั้งหมด 4 ชั้น และจากการที่ได้สร้างสรรค์เป็นผลงานแล้ว ก็ได้นำไปผ่านการวิเคราะห์ทัศนธาตุทางศิลปะและการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของภาพ เพื่อสร้างให้เกิดความเข้าใจต่อผลงานรวมไปถึงปัญหา และแนวทางการแก้ไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข อาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้าซึ่งการดำเนินงานศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ มีอาจสำรวจถูกลงไปได้ถ้าหากไม่ได้รับคำชี้แนะแนวทางต่างๆ ในการถ่ายทอดความคิดสร้างสรรค์ ทักษะธาตุ และองค์ประกอบศิลป์จากอาจารย์ที่ปรึกษาและคณาจารย์ทุกท่าน ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการสร้างสรรค์ผลงานให้ถูกต้องตามเนื้อหาอย่างที่ข้าพเจ้าต้องการเสนอ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดา ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูข้าพเจ้ามาเป็นอย่างดี รวมถึงเป็นผู้ให้การอุปการะ อบรมสั่งสอน และคอยเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าเสมอมา และขอขอบพระคุณ คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่มอบวิชาความรู้ทางศิลปะในทุกๆแขนงทุกๆสาขาให้แก่ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความ	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	8
แนวความคิดในการสร้างสรรค์	18
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	19
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	20
กระบวนการสร้างงาน (ภาพพิมพ์)	29
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	33
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	34
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	38
5 บทสรุป	45
บรรณานุกรม	46
ผลงานศิลปะ	47
ประวัติผู้เขียน	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

รูปที่

	ภาพประกอบงานอิทธิพลที่ได้รับ	
1	ภาพการปรับสภาพของธรรมชาติ	9
2	ภาพประกอบวิธีเขียนรูปทรงเรขาคณิตแบบสามมิติ	10
3	ภาพประกอบวิธีเขียนภาพเปอร์สเปกทีฟแบบจุดเดียว	10
4	ภาพผลงานของศิลปิน Nancy Wolf	11
5	ภาพ Les Demoiselles d' Avignon 1907	15
6	ภาพ Studies 1920 – 1922	16
7	ภาพ Guitar 1912 – 1913	18
	ภาพร่างชุดที่ 1	20
8	ภาพร่างชั้นที่ 1	20
9	ภาพร่างชั้นที่ 2	20
10	ภาพร่างชั้นที่ 3	21
11	ภาพร่างชั้นที่ 4	21
12	ภาพร่างชั้นที่ 5	22
	ภาพร่างชุดที่ 2	23
1	ภาพร่างชั้นที่ 1	23
2	ภาพร่างชั้นที่ 2	23
3	ภาพร่างชั้นที่ 3	24
4	ภาพร่างชั้นที่ 4	24
5	ภาพร่างชั้นที่ 5	25
	ภาพร่างชุดที่ 3	26
15	ภาพร่างชั้นที่ 1	26
16	ภาพร่างชั้นที่ 2	26
17	ภาพร่างชั้นที่ 3	27
18	ภาพร่างชั้นที่ 4	27
19	ภาพร่างชั้นที่ 5	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ

1	ภาพประกอบ (รูปทรง)	34
2	ภาพประกอบ (น้ำหนัก)	35
3	ภาพประกอบ (พื้นที่ว่าง)	36
4	ภาพประกอบ (สี)	36
5	ภาพประกอบ (เส้น)	37
6	ภาพประกอบ (พื้นผิว)	37

ภาพประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบ

a.	ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	39
b.	ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	42
	ภาพผลงาน	47
28	ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	48
29	ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	49
30	ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	50
31	ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	51

บทที่ 1

บทนำ

สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่มีอยู่รอบๆตัวของมนุษย์ เป็นแหล่งก่อเกิดสิ่งมีชีวิตและเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดลักษณะของการดำรงชีวิตรวมถึงคุณภาพชีวิตของมนุษย์อีกด้วย สิ่งแวดล้อมแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

1) สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ลักษณะภูมิประเทศ รวมทั้งทิวทัศน์ต่างๆ ลักษณะภูมิอากาศ และทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งหมายถึงสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ อากาศ และแร่ธาตุ เป็นต้น

2) สิ่งแวดล้อมทางชีวภาพหรือชีวภูมิศาสตร์ ได้แก่ ป่าไม้ สัตว์ป่า มนุษย์ และสิ่งมีชีวิตอื่นๆที่อยู่รอบตัวเรา

ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ บางชนิดเป็นทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดคือ ใช้แล้วอาจหมดไป เช่น แร่ธาตุต่างๆ บางชนิดเป็นทรัพยากรฟื้นฟูสภาพคือ ใช้แล้วจะไม่หมดไปเลย เพราะมนุษย์ยังสามารถทำให้มีปริมาณเพิ่มขึ้นได้ เช่น ป่าไม้ และทรัพยากรบางชนิดจะไม่ให้มนุษย์ใช้ได้ตลอดไป หากมนุษย์ไปทำลายจนเสื่อมสภาพจนไม่สามารถจะใช้ประโยชน์ได้อีก เช่น อากาศ ดิน และน้ำ เป็นต้น¹

ในอดีตการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของมนุษย์ เป็นการใช้เพียงเพื่อการยังชีพไปในแต่ละวันเท่านั้น แต่ครั้งเมื่อวิทยาการให้ในโลกรุ่งเรืองก้าวหน้าขึ้นทรัพยากรธรรมชาติก็ถูกนำไปใช้เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าขึ้นในประเทศ และท้องถิ่นของตนซึ่งต้องใช้เป็นจำนวนมาก จนเกินกำลังการผลิตของธรรมชาติ ธรรมชาตินั้นไม่สามารถสร้างขึ้นมาทดแทนได้ในเวลาอันรวดเร็ว ไม่ว่ามนุษย์จะมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยแค่ไหนก็ตาม มีแต่ธรรมชาติเท่านั้นที่จะสร้างตัวมันเองได้ และจากการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยที่มีความเจริญก้าวหน้าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ธรรมชาติก็มีการเปลี่ยนแปลงปรับสภาพเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ในยุคสมัยปัจจุบันเช่นกัน

ความสำคัญของโครงการ

กาลเวลาที่หมุนเดิน ไปไม่มีวันหยุด ได้สร้างความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาให้กับสภาพสังคม รวมถึงสภาพความเป็นอยู่ของมนุษย์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ก็มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาเช่นกัน เป็นผลสืบเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของประชากรตามสภาพธรรมชาติที่มีจำนวนมาก และการย้ายถิ่นจากชนบทเข้าสู่เมืองหลวง ทำให้ชุมชนเมืองมีความหนาแน่นของประชากรสูง ส่งผลทำให้เกิดปัญหาต่างๆมากมายไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอาหารและที่อยู่อาศัย ปัญหาเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อมนุษย์อย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นมนุษย์จึงต้องค้นหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
1 วิชา สุขุมกร, รอบรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ, 2547, หน้า 2.
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อผู้อื่น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รณแสวงหาทางออกเพื่อให้ตนเองอยู่รอด เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่างของมนุษย์ที่ไม่มีที่สิ้นสุด พื้นที่ทางธรรมชาติจึงถูกทำลายไปเป็นจำนวนมาก เพื่อนำไปปลูกสิ่งก่อสร้างต่างๆ จากสมัยก่อนที่เป็นทุ่งหญ้า ทุ่งนา แต่พอกาลเวลาเปลี่ยนไปความก้าวหน้ามีมากขึ้นมีความเจริญมากขึ้นก็กลายเป็นตึกแถว คอนโดมิเนียม โรงงานอุตสาหกรรม จากการเปลี่ยนแปลงที่มีผู้บริโภคเพิ่มขึ้น เทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้ามากขึ้น ธรรมชาติจึงได้เกิดการปรับสภาพขึ้นเพื่อให้ทันกับยุคสมัยมากขึ้น ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันธรรมชาติได้กลายเป็นที่อยู่อาศัยกลายเป็นตึกแถว ห้างสรรพสินค้า โรงงาน ถนน ดินไม้จึงต้องมีการปรับสภาพให้สามารถดำรงอยู่ได้ในสังคมที่มีพื้นที่จำกัด ให้สามารถดำรงอยู่ได้แม้จะอยู่บนตึกแถว บนคอนโดมิเนียม ซึ่งไม่ได้อยู่บนพื้นดินเหมือนดั้งเดิมแล้วก็ตาม

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1) เพื่อบ่งบอกถึงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติในปัจจุบันที่กำลังถูกทำลายลงไปเป็นจำนวนมาก อันเป็นเหตุให้สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเกิดการปรับสภาพให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมปัจจุบัน
- 2) เพื่อแสดงให้เห็นถึงการปรับสภาพของธรรมชาติที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมของมนุษย์
- 3) เพื่อให้ผู้คนเห็นถึงความสามารถในการปรับสภาพ และเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ในสภาวะของเมืองและสถานที่ที่ไม่มีพื้นดินดังเช่นแต่ก่อน
- 4) เพื่อให้ผู้คนตระหนักถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และช่วยกันรักษาไว้

ขอบเขตของโครงการ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องทำความเข้าใจถึงเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ตลอดจนกรรมวิธีการสร้างงานเป็นอย่างดีเสียก่อน แล้วจึงกำหนดขอบเขตของการสร้างงานขึ้น เพื่อจะสามารถเห็นภาพรวมของการสร้างสรรค์ได้ชัดเจนขึ้น ขอบเขตของผลงานแบ่งได้เป็นข้อๆดังนี้

- 1) ด้านเนื้อหา ศึกษาถึงการปรับสภาพของต้นไม้ในสังคมในอดีต ปัจจุบันอนาคต โดยเน้นให้เห็นถึงการที่ต้นไม้สามารถปรับสภาพให้ดำรงอยู่กับสถาปัตยกรรมในเมืองได้ แม้จะไม่ได้อยู่บนพื้นดินก็ตาม
- 2) ด้านรูปแบบ ถ่ายทอดรูปแบบในลักษณะของรูปทรงต้นไม้ ที่มีการปรับสภาพให้เข้ากับรูปทรงของสถาปัตยกรรม มีการใช้สัญลักษณ์ (Symbolic) ภายในงาน รวมทั้งเพิ่มเติมรายละเอียดตามความรู้สึกและความคิดสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าลงในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ด้านเทคนิค ข้าพเจ้านำเสนอผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ โดยใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรวด (Etching) สร้างรูปทรง เส้น น้ำหนัก และพื้นผิวต่างๆด้วยการนำแผ่นทองแดงไปกัดกรวดแล้วนำมาอุดหมึกพิมพ์ จากนั้นจึงนำมาเข้าแทนพิมพ์แล้วพิมพ์ผลงานลงบนกระดาษฟาบริโน้ (Fabriano)

4) จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น

4.1 ขนาด 80 × 120 เซนติเมตร

4.2 ขนาด 120 × 80 เซนติเมตร

4.3 ขนาด 80 × 120 เซนติเมตร

4.4 ขนาด 120 × 80 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มา

ความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของสังคมเมือง ความเจริญของเทคโนโลยี ทำให้ในสังคมเมืองมีประชากรเพิ่มมากขึ้นและมีแนวโน้มที่จะมากขึ้นเรื่อยๆ มีผลทำให้เกิดความต้องการแหล่งที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น การสร้างอาคารบ้านเรือนจึงเป็นวิธีแก้ไขปัญหาคความหนาแน่นของที่อยู่อาศัย แต่ความต้องการของมนุษย์มีมากขึ้น อาคารจึงมีความแตกต่างกันในด้านประโยชน์ใช้สอยมากมาย จนทำให้เกิดการขยายขอบเขตของการก่อสร้าง ส่งผลทำให้ธรรมชาติถูกแทนที่ด้วยสิ่งก่อสร้างมากมาย จึงทำให้ธรรมชาติเกิดการปรับสภาพ เพื่อให้สามารถที่จะดำรงอยู่ได้ในพื้นที่และขอบเขตที่จำกัดพื้นที่ว่างเปล่าในอดีตที่มีต้นไม้มากมาย มีทุ่งหญ้า มีคูน้ำ ปัจจุบันพื้นที่เหล่านั้นได้กลายเป็นอาคาร บ้านเรือนห้างสรรพสินค้า ถนน โรงงานต่างๆ ธรรมชาติจึงได้มีการปรับสภาพตามความก้าวหน้าของสังคมเมืองที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงออกให้เห็นถึงการปรับสภาพของต้นไม้ตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมที่เจริญก้าวหน้าอยู่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ต่อไปดังเช่นจากข้อมูลจากกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้องกับจำนวนประชากร รวมถึงจำนวนของอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยที่มีจำนวนมากขึ้น

❖ จำนวนประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2542 – 2548

เรียงตามจำนวนประชากร (พ.ศ. 2548)

หน่วย : คน

ลำดับ เขต	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
1 บางแค	172,026	174,466	177,003	180,136	183,809	186,744	189,257
2 บางเขน	168,060	170,089	173,558	175,190	178,864	177,062	178,986
3 จตุจักร	170,408	169,943	170,717	171,868	176,501	169,983	169,113
4 จอมทอง	174,611	172,863	173,184	172,815	173,133	167,794	167,175
5 สายไหม	141,713	145,892	150,906	155,252	160,170	161,749	165,491
6 ดอนเมือง	143,737	146,525	150,914	154,832	157,643	157,989	159,506
7 บางซื่อ	161,393	160,755	159,466	159,217	158,079	154,079	151,788
8 บางกะปิ	142,347	143,046	144,896	147,434	149,747	147,694	149,093
9 ดินแดง	166,187	162,002	159,570	157,896	155,766	147,398	146,031

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10	ประเวศ	118,330	121,459	125,836	130,383	135,549	139,009	142,633
11	บึงกุ่ม	136,617	137,184	139,424	141,017	141,465	138,340	138,501
12	ลาดกระบัง	112,967	116,844	121,739	126,792	132,027	134,834	138,327
13	ธนบุรี	188,610	184,181	180,867	177,938	175,768	139,573	136,971
14	ภาษีเจริญ	142,174	141,063	140,293	140,254	140,051	137,473	136,240
15	บางกอกน้อย	162,502	160,035	157,170	155,251	152,867	135,944	133,669
16	บางขุนเทียน	105,616	109,723	113,865	118,611	123,525	127,697	132,313
17	คลองสามวา	88,957	95,481	102,601	109,156	117,060	124,476	132,172
18	หนองแขม	109,320	112,579	115,560	119,380	123,045	125,545	128,493
19	หนองจอก	88,095	92,180	97,381	102,564	109,789	117,385	126,126
20	คลองเตย	142,029	138,803	136,467	134,802	133,131	125,254	122,919
21	คูสิต	157,331	155,744	152,872	151,511	150,365	123,282	121,336
22	มีนบุรี	98,303	102,375	105,877	109,241	112,734	115,212	118,019
23	ลาดพร้าว	107,372	108,125	109,619	114,067	115,656	116,305	117,711
24	หลักสี่	117,644	117,883	119,644	120,760	121,815	117,163	116,713
25	สวนหลวง	111,047	111,898	113,396	115,086	116,961	114,940	115,120
26	วังทองหลาง	106,563	107,903	109,844	109,942	111,978	113,166	114,132
27	บางพลัด	123,035	120,200	118,748	117,561	116,271	110,331	108,597
28	ทุ่งครุ	87,609	90,427	93,496	97,164	101,254	104,827	107,609
29	คลองจั่น	99,695	100,509	101,600	103,020	104,254	104,680	105,730
30	บางคอแหลม	120,388	118,485	117,327	114,638	113,781	106,499	105,685
31	บางนา	100,201	100,312	100,854	102,125	102,777	101,737	101,667
32	ราชเทวี	106,728	104,816	102,997	102,663	101,892	103,086	99,827
33	พระโขนง	100,071	100,481	100,497	100,878	101,370	98,957	98,564
34	บางบอน	72,726	76,040	79,765	84,660	89,140	93,225	96,723
35	สาทร	110,491	109,014	108,148	107,136	106,333	96,714	95,089
36	ราษฎร์บูรณะ	94,620	93,482	96,130	97,690	97,273	95,041	94,097
37	ยานนาวา	93,774	93,403	93,032	92,649	92,110	88,986	88,556
38	คลองสาน	113,817	112,012	109,773	108,426	107,150	89,200	87,853
39	คันนายาว	76,535	77,610	79,570	81,048	82,573	83,611	84,080
40	สะพานสูง	71,629	72,745	74,990	77,482	79,974	81,784	83,147
41	บางกอกใหญ่	89,763	88,809	87,201	86,134	85,075	82,676	81,727
42	วัฒนา	80,930	80,905	81,427	82,098	82,582	80,217	80,121
43	พญาไท	91,616	91,091	90,780	90,492	90,557	78,294	77,232

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

44	ห้วยขวาง	78,593	78,595	79,404	79,871	79,916	76,452	76,213
45	พระนคร	82,921	81,687	80,118	78,351	76,230	69,188	67,357
46	ทวีวัฒนา	52,099	53,801	55,705	58,004	61,177	64,220	66,354
47	ปทุมวัน	104,066	102,776	99,919	98,532	97,533	64,168	63,192
48	ป้อมปราบศัตรูพ่าย	76,602	75,220	73,979	73,240	72,040	61,220	60,001
49	บางรัก	63,038	61,994	61,175	60,775	60,300	50,735	50,023
50	สัมพันธวงศ์	37,593	36,925	36,899	36,127	35,547	32,194	31,674
	รวม	5,662,499	5,681,387	5,726,203	5,782,159	5,844,607	5,634,132	5,658,953

แหล่งข้อมูล : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

♦ จำนวนบ้านในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2542 - 2548 เรียงตามจำนวนบ้าน พ.ศ. 2548

ลำดับ ที่	เขต	หน่วย : หลัง						
		2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
1	บางกะปิ	64,944	66,001	67,385	69,065	74,002	76,764	80,062
2	บางเขน	68,088	68,460	69,939	71,202	73,420	75,291	75,918
3	จตุจักร	69,897	71,422	72,042	73,462	75,304	74,061	74,425
4	บางแค	62,314	64,152	64,776	66,031	67,044	68,213	69,812
5	สายไหม	59,187	59,903	60,816	61,961	64,333	66,512	68,188
6	ดอนเมือง	50,988	51,796	52,991	54,305	55,616	56,681	57,673
7	จอมทอง	53,023	54,075	54,416	54,782	55,392	55,957	56,368
8	ประเวศ	40,352	41,895	44,390	46,101	48,945	51,458	54,224
9	บางขุนเทียน	39,365	40,442	42,002	44,109	47,007	49,678	52,237
10	บึงกุ่ม	44,998	45,762	46,526	47,478	48,015	49,846	51,186
11	ลาดกระบัง	38,872	40,269	42,325	44,573	46,864	48,608	49,966
12	คลองเตย	52,213	52,092	52,815	53,309	53,280	49,487	49,166
13	คลองสามวา	36,481	37,266	38,457	40,384	43,292	46,177	48,576
14	ดินแดง	46,388	46,334	46,468	46,816	46,939	47,098	47,791

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15	วังทองหลาง	43,424	43,921	44,682	44,939	46,639	48,063	47,392
16	บางซื่อ	44,802	45,145	45,483	45,716	45,962	46,183	46,334
17	สวนหลวง	42,857	43,422	41,293	41,894	44,203	44,711	46,199
18	บางนา	39,576	40,069	40,472	40,819	43,890	44,437	45,451
19	หลักสี่	41,257	41,865	42,568	43,087	43,456	44,010	44,515
20	วัฒนา	40,954	40,808	41,099	41,376	41,834	42,813	44,095
21	หนองแขม	39,950	40,471	40,748	41,425	42,148	43,051	43,971
22	บางบอน	34,305	35,534	36,492	37,507	41,281	42,937	43,874
23	ลาดพร้าว	37,675	37,991	38,479	39,776	41,238	42,240	43,721
24	บางกอกน้อย	42,569	42,861	42,932	43,009	43,128	43,396	43,562
25	ภาษีเจริญ	41,335	41,557	41,811	42,293	42,788	43,137	42,291
26	ธนบุรี	41,285	41,373	41,426	41,511	41,630	41,943	42,226
27	หนองจอก	25,107	26,541	28,297	30,401	33,638	38,167	41,163
28	มีนบุรี	33,978	34,661	35,330	36,562	38,230	38,735	40,574
29	ทุ่งครุ	34,375	34,828	35,549	37,165	38,020	38,665	39,390
30	ยานนาวา	38,999	39,296	39,338	39,850	40,611	36,258	38,345
31	บางพลัด	36,124	36,235	35,815	35,886	35,909	36,089	36,085
32	พระโขนง	32,777	32,877	33,201	34,374	34,839	34,952	35,312
33	บางคอแหลม	33,250	33,292	33,355	33,371	34,088	34,321	34,903
34	ห้วยขวาง	31,101	31,041	31,203	31,790	31,953	32,849	34,427
35	คลองตัน	29,402	29,924	30,436	31,055	31,688	32,662	33,469
36	สาทร	31,814	31,933	32,227	31,924	32,362	32,938	32,877
37	ราชบุรีบูรณะ	29,213	29,309	31,552	31,778	31,907	32,010	32,304
38	ราชเทวี	26,261	26,399	27,014	27,156	30,182	30,514	30,775
39	พญาไท	26,585	26,951	27,688	27,820	28,067	28,619	29,799
40	ดุสิต	27,862	28,204	28,776	29,839	29,197	29,304	29,452
41	คลองสาน	27,946	27,961	28,019	28,165	28,299	28,076	28,449
42	คันนายาว	25,529	25,714	26,383	27,091	27,743	28,502	28,061
43	ทวีวัฒนา	21,789	22,166	22,795	23,832	24,918	25,913	26,659

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

44	สะพานสูง	22,309	22,753	23,548	24,265	25,118	25,504	26,335
45	บางกอกใหญ่	26,464	26,494	26,611	26,695	26,568	26,110	25,941
46	บางรัก	24,162	24,130	24,398	23,161	23,194	23,367	23,738
47	ปทุมวัน	24,658	24,756	24,691	24,553	24,476	23,192	23,369
48	ป้อมปราบศัตรู พ่าย	18,108	18,147	18,205	18,231	19,602	19,207	19,232
49	พระนคร	18,111	18,155	18,465	18,577	18,577	18,504	18,473
50	สัมพันธวงศ์	13,554	13,582	13,192	13,189	13,183	13,201	13,203
	รวม	1,876,577	1,900,215	1,928,921	1,963,660	2,020,019	2,050,411	2,091,558

แหล่งที่มาของข้อมูล : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย²

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากสิ่งรอบข้างต่างๆดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเข้าใจในปัญหาและสามารถแยกแยะแหล่งที่มาของอิทธิพลต่างๆได้ดังต่อไปนี้

อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์จริง

ในปัจจุบันนี้สังคมเมืองได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีการปลูกสร้างสิ่งก่อสร้างมากมาย สิ่งก่อสร้างเหล่านี้ได้เข้าไปแทนที่ในส่วนที่เป็นพื้นที่ทางธรรมชาติ ธรรมชาติเหล่านี้จึงได้มีการปรับสภาพให้สามารถดำรงอยู่ได้ในสังคมเมืองปัจจุบัน สิ่งเหล่านี้ได้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว้าหวาดว้าหวาด มีการปรับสภาพให้สามารถก้าวทันสังคมเมืองที่ก้าวไปข้างหน้าพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถพัฒนาได้เต็มที่ทุกอย่างก็ตาม แต่ก็สามารถปรับสภาพให้เหมาะสมและสามารถดำรงอยู่ได้ แม้จะไม่ได้อยู่บนพื้นดินดังเช่นเดิมก็ตาม ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นสิ่งต่างๆดังที่กล่าวมานี้จึงส่งผลให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดดังกล่าวนี้

ภาพการปรับสภาพของธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานสถาปัตยกรรม

ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบและสนใจในการเขียนภาพ สามมิติ (Isometric) และการเขียนภาพ ทิวทัศน์หรือเรียกว่า ภาพเปอร์สเปคทีฟ (Perspective) ที่เกิดขึ้นจริงตามการมองเห็นของสายตาระดับสายตาที่มองภาพธรรมชาติจะรวมกันที่จุดเดียวหรือสองจุดก็ตาม แต่ต้องอยู่ในระดับเดียวกันเสมอ ทำให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจถึงโครงสร้างทั่วไปของอาคารสถานที่ต่างๆแบบง่ายๆอีกทั้งยังสามารถนำภาพสามมิติมาประยุกต์กับจินตนาการของข้าพเจ้า จนเกิดรูปทรงที่ข้าพเจ้าต้องการและถือเป็นอิทธิพลที่ส่งผลให้เกิดรูปทรง หลักในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

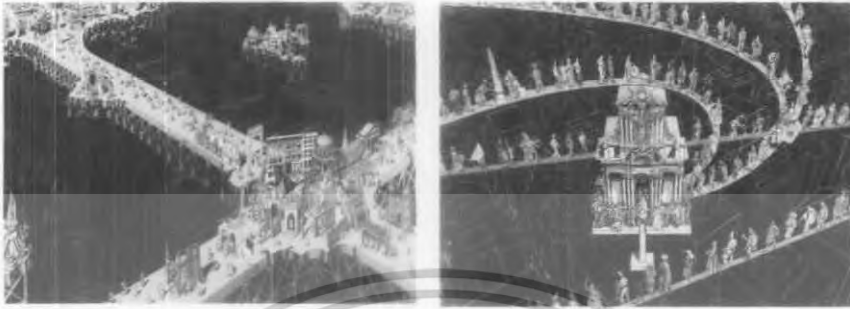

ภาพประกอบวิธีเขียนภาพเปอร์สเปคทีฟ (Perspective) แบบจุดเดียว

และยังสามารถสร้างมุมมองในทิศทางต่างๆ สามารถกำหนดขนาดของรูปทรงให้มีความแตกต่างกันจนเกิดระยะของภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้หยิบยกผลงานของ Nancy Wolf ซึ่งให้อิทธิพลในการนำรูปทรงที่มีขนาดต่างกันมาผสมผสานกันสร้างให้เกิดความกลมกลืนของภาพผลงาน

โดยการสร้างรูปทรงให้เกิดความกลมกลืนใจ โดยการนำรูปทรงที่มีขนาดต่างกันนำมาผสมผสานกันมีผลทำให้เกิดรูปทรงที่มีความโดดเด่นลงตัว สร้างความกลมกลืนในผลงานชิ้นดังกล่าวได้เป็นอย่างดี และรูปทรงที่เกิดจากการนำรูปทรงต่างขนาดกันมาผสมกันสร้างให้เกิดรูปทรงใหม่นี้ ยังแสดงถึงจินตนาการของศิลปินได้เป็นอย่างดี

ข้าพเจ้านำลักษณะดังกล่าวมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์รูปทรง และสร้างรูปแบบของผลงานในการนำเสนอมุมมองของการเขียนภาพแบบสามมิติ (Isometric) และแบบเปอร์สเปคทีฟ (Perspective) ซึ่งถือได้ว่าเป็นอิทธิพลที่มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าอีกสิ่งหนึ่ง

อิทธิพลจากศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ศิลปะลัทธิคิวบิสม์ (Cubism)

การเจริญเติบโตของลัทธิคิวบิสม์หรือลัทธิบาบิกนิยม และพัฒนาการของศิลปะสมัยใหม่ โดยภาพรวมเกิดขึ้นจากการพบกันระหว่าง 2 ศิลปิน คือ ปิกัสโซ่ และบร่าค ซึ่งค่อนข้างมีความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตกต่างกันตามที่เพื่อนของศิลปินทั้งสองได้เขียนไว้ว่า “ สภาวะจิตใจของบรัคกัน นั้นจัด มีระเบียบ สุขุมแบบชนชั้นกลางในขณะที่ปีกัสโซมีความเศร้าหมอง พลุ่พลุ่ และกล้าหาญแบบ นักปฏิวัติ ” แต่ทั้งคู่ก็ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่กันตลอด ช่วงปี ค.ศ. 1911 – 1913

หลุยส์ โวแซลส์ นักวิจารณ์ศิลปะชาวฝรั่งเศสได้วิจารณ์งานคิวบิสม์ไว้ว่า “ การดูโจมตีจาก ลัทธิคิวบิสม์ของคนเถื่อน ... พวกเขาขบข่วนมาอย่างเร่ร่อนไปยังสตูดิโอของมาติสส์โดยปราศจาก วัฒนธรรม ปราศจากความรู้ ปราศจากการซึมซับเอาสูตรใหม่ๆ มาอย่างซื่อสัตย์ แม้ระยะเพียงแค่นี้ หนึ่งฤดู พวกเขาก็ยังได้นำมาประยุกต์ใช้อย่างเกินเลย ”

ศิลปินคิวบิสม์มีความเชื่อในการจัดวางมนุษย์และโลกที่เขาอาศัยอยู่แยกออกจากกันเป็น ส่วนๆ จิตรกรรมเรอเนซซองส์ใช้พื้นที่ว่างเป็นเพียงส่วนประกอบหนึ่งในการลวงตา สำหรับ ศิลปินคิวบิสม์นั้น ไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องอีกต่อไป ส่วนจิตรกรรมของเซซานน์แสดงให้เห็นถึงการนับ เอาวัตถุต่างๆมาเป็นตัวกำหนดโครงสร้างของภาพให้เกิดปฏิกิริยาโต้ตอบกันระหว่างทัศนธาตุต่างๆ ด้วยวิธีเน้นความสำคัญของด้านหน้าของผืนผ้าใบ (The frontality of canvas) นั้น สามารถทำให้ ผู้ชมได้เผชิญหน้ากับวิธีการจัดทัศนธาตุของศิลปิน (และเข้าสู่ความสัมพันธ์โดยตรง ดังเช่น เร็ง ระบาย) ค่อยส่วนประกอบต่างๆ ซึ่งรวมกันเป็นหนึ่งในงานชิ้นนั้นโดยทันที ศิลปินคิวบิสม์ได้เดิน ตามรอยเท้าเซซานน์ต่อไปอย่างไม่ลังเล ดังที่ปีกัสโซเคยกล่าวไว้ว่า “สำหรับพวกเราทั้งปวง เซซานน์เป็นเสมือนมารดาผู้คอยพิทักษ์ดูแลบุตรของเธอ”

ต่อมาดูเหมือนว่า ศิลปินคิวบิสม์เริ่มที่จะเบียดการมองภูเขาเชิงวิศวะของเซซานน์อยู่ด้าน เดียว เขาเริ่มหาวิธีที่จะมองภูเขาจากนี้อีกหลายๆด้าน หากจะเปรียบไปแล้ววิธีการของคิวบิสม์ยุค สังกะระห์ก็เป็นเช่นนี้ เขาพยายามเสนอภาพวัตถุภายใต้มุมมองที่ต่างกันออกมาให้ชัดเจนและมาก ที่สุดและยังจะเสนอช่วงเวลาหลายๆช่วงออกมาในเวลาเดียวกันอีกด้วย ช่วงเวลาเหล่านี้มาจากการ สังเกตและจากความทรงจำของพวกเขา ศิลปินคิวบิสม์รวมเอาสิ่งที่เขากำลังมองดูอยู่เข้ากับสิ่งที่เขา เคยเห็นมาไว้ในภาพเดียวกัน

คำศัพท์ คิวบิสม์ (Cubism) นี้ ผู้ที่ใช้คนแรกคือนักวิชาการศิลปะชาร์ลส์ โมริซ (Charles Morice) เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1909 เขาได้เขียนว่า “ บรัคคกเป็นจำเลย นอกเหนือไปจากลัทธิ คิวบิสม์ (Cubism) ในฐานะของการแยกตัวปีคักันมากเกินไป หรือมีความคิดที่น่าสังเวชอันเกิดมา จากการยกย่องบูชาเซซานน์ ”

วิธีการค้นหารูปแบบกรรมวิธีและอิทธิพลที่ลัทธิคิวบิสม์ได้รับมาจากสิ่งต่างๆต่อไปนี้

1. อิทธิพลที่ได้รับมาจากงานยุคหลังของ ปอล เซซานน์ (Paul Cézanne) โดย

- 1.1 การใช้เส้นขาดๆ (Broken line หรือ Passage line) มาใช้ ลักษณะเส้นดังกล่าวทำให้เกิดเป็นรูปทรงเปิด (Open Form, Open Space) ซึ่งให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว (Movement) ในงานดังเช่นภาพกลุ่มคนเล่นน้ำ (The Great Bathess, 1898 – 1895)
- 1.2 การนำรูปทรงเรขาคณิต อันได้แก่รูปกรวยและสี่เหลี่ยม ในองค์ประกอบของรูปทรงคนที่ดูเหมือนประติกรรม ดังเช่นในภาพ คนเล่นไพ่ (The Card Player, 1892 – 1895)
- 1.3 การนำลักษณะมุมมองของการเห็นขึ้นมาใหม่ คือการมองเห็นหลายๆมุมในรูปทรงเดียว เช่นภาพหุ่นนิ่งกับรูปปั้นกามเทพ (Still Life with Plaster Cupid, 1895)
- 1.4 การวาดภาพจากธรรมชาติ ไม่ใช่การลอกเลียนแบบเหมือนวัตถุแต่เป็นการเขียนจากความรู้สึกของศิลปิน ดังเช่นภาพ หุ่นนิ่งจากผลแอปเปิ้ลและส้ม (Still Life with Apples and Oranges, 1895 – 1900)

2. การนำรูปแบบศิลปะอนารยชน (Primitive) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานจิตรกรรม สตรีทั้ง 5 แห่งเมืองอาวีญอง นอกเหนือจากการที่ปีกัสโซได้ดึงเอาลักษณะพิเศษของศิลปะอียิปต์ เทคนิคการใช้สีชาวมันวาวในงานจิตรกรรมของจิตรกรสเปนชื่อ เอล เกรโก (El Greco) เข้ามาใช้ในงาน แล้วเขายังนำเอาอิทธิพลศิลปะของศิลปะแอฟริกัน ที่แสดงคุณลักษณะในทางปริมาตรของงานประติมากรรมได้อย่างน่าพิศวง การนำพลังอำนาจที่ให้ความรู้สึกถึงพลังแห่งจิตวิญญาณมากกว่าการแสดงให้เห็นความถูกต้องของสัดส่วน เช่นการนำรูปทรงแบนขาคี่หักเหลี่ยมหักมุม และเส้นทแยงที่ปรากฏในรูปทรงของแอฟริกันมาใช้ ตลอดจนการนำเอาส่วนเข้าลึกของตาและจมูกยาวของศิลปะโอบีเรียนมาใช้

คิวบิสม์แบ่งเป็น 3 ยุค ได้แก่

1. ยุควิเคราะห์ (Analytic Cubism) 1909 – 1912 เป็นการนำเอารูปทรงตามที่ตาเห็นนำมาตัดทอนแล้วเปลี่ยนแปลงแยกแยะออกเป็นรูปทรงเรขาคณิต แล้วนำมารวมกันใหม่ด้วยการ

- จัดองค์ประกอบกระจายเต็มภาพ
- ในรูปทรงเดียวสามารถมองได้หลายมุม (สร้างมุมมองใหม่)
- ใช้เส้นขาด เพื่อให้รูปทรงเปิดทำงานร่วมกันกับพื้นที่ว่าง (Space)
- มีรูปทรงเป็นลูกบาศก์
- ใช้สีเอกรงค์ (Monochrom)

ในยุคนี้ งานชุด Portrait ถือเป็น High Cubism, 1910 – 12 และเป็นช่วงที่สมบูรณ์ที่สุด ในยุควิเคราะห์ จะเห็นว่างานเริ่มเข้าสู่ความเป็นนามธรรมมากขึ้น ต้องใช้เวลาพิจารณาจึงจะรู้ที่มาของภาพ

2. ยุคสังเคราะห์ (Synthetic Cubism) 1912 – 14 เป็นการพัฒนางานคิวบิสม์จากยุควิเคราะห์อย่างรวดเร็ว ลักษณะการใช้เส้นขาดและรูปทรงเปิดยังคงนำมาใช้เหมือนกับยุควิเคราะห์ แต่สิ่งที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นได้แก่

- มีการใช้สีเพิ่มขึ้น ทำให้งานดูสดใส
- การจัดวางองค์ประกอบแน่นอนขึ้นไม่กระจาย มีพื้นที่ว่าง และพื้นหลังชัดเจน
- งานมีลักษณะเป็น Decorative เน้นความสวยงามมากกว่า
- ใช้เทคนิค ปะติด (Collage) กับการระบายสีเหมือน Collage หรือการผสมผล (Assemblage) มาใช้ร่วมกันเป็นลักษณะสื่อผสม (Mixed Media) วัสดุปะติดที่ศิลปินนำมาใช้ได้แก่ซองหรือหนังสือพิมพ์ กระดาษติดผนัง เศษผ้า เป็นต้น
- นิยมการใช้ตัวอักษรมาประกอบ
- ทำพื้นผิวด้วย กรวด ดิน ทราช ขี้เลื่อย
- ใช้เทคนิค Pointillism ในพื้นที่ว่าง

ในยุคนี้มียุค Rococo, 1914 ถูกจัดอยู่ในยุคสังเคราะห์ด้วย ด้วยการนำวัสดุ รูปทรงต่างๆ มาประกอบมากมาย ใช้เทคนิค แพรวพราวเป็นงานในลักษณะของ Decorative อย่างแท้จริง

3. ยุคคิวบิสม์ เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ (Cubism Expressionism) รูปแบบจะผสมกันระหว่างยุควิเคราะห์กับยุคสังเคราะห์ มีส่วนของยุคสังเคราะห์มากกว่า เพราะมีการใช้สีและวางองค์ประกอบแบบ Decorative Art แต่สะท้อนพลังของอารมณ์และความรู้สึกภายในออกมา มีการใช้สัญลักษณ์แทนสื่อค่าความหมายในภาพ

เนื้อหา (Content) ในงานศิลปะคิวบิสม์นิยมทำคือ

1. ใบหน้า รูปร่าง และคนเปลือย (Portrait, Figure, Nude)
2. หุ่นนิ่ง (Still Life)
3. ทิวทัศน์ (Landscape)

เรื่องราวเนื้อหาในงาน ศิลปินคิวบิสม์ โดยทั่วไปมักจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งของต่างๆ ซึ่งล้วนความผูกพันกับความเป็นอยู่ทั้งสิ้น ดังนั้น ผลงานจึงนิยมใช้หน้าตาและรูปร่างของบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด แม้กระทั่งคนเปลือยซึ่งเป็นซึ่งเป็นแบบให้ศิลปิน หรือหุ่นนิ่งซึ่งสะท้อนความพึงพอใจในการพักผ่อนหย่อนใจ เห็นรสนิยมในการดื่มกินมี เหล้า ไวน์ ไข่ ไปป์ หนังสือพิมพ์ การนิยมชมชอบดนตรีเช่นไวโอลิน สเปนนีสกีตาร์ แมนโด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลิน แคลลิเนท เป็นต้น และทิวทัศน์ต่างๆ ที่ศิลปินนิยมเขียนในขณะที่พักผ่อน ภาพในลักษณะดังกล่าวล้วนแสดงให้เห็นถึงแง่มุมต่างๆ ของสังคม และชีวิตประจำวันของชาวฝรั่งเศสในยุคต้นศตวรรษที่ 20

ศิลปินที่ทำงานร่วมสมัย ลัทธิติวบิสม์ได้แก่

ฆวน กริส (Juan Gris, 1887 – 1927) เข้าร่วมลิวบิสม์ปี ค.ศ. 1912

เฟร์นันด์ เลเยร์ (Fernand Lege, 1881 – 1955) เข้าร่วมปี ค.ศ. 1910

เออร์ โลว์องส์ (Henri Laurens, 1885 – 1954)

โรเบิร์ต เดอ โลเนย์ (Robert Delaunay)

ลี ไอเนล เฟินนิงเจอร์ (Lyonel Feininger)

คาร์ร่า (Carra)³

อิทธิพลจากศิลปิน

จิตรกรทั้งสองได้ค้นหานวนวาทกรรมกับตลอดปี ค.ศ. 1911 – 1913 โดยการเปลี่ยนแปลงรูปทรงธรรมชาติ มาสู่การจัดองค์ประกอบแบบนามธรรม ด้วยการปรับให้เป็นรูปทรงเรขาคณิต นำเหลี่ยมมุม มาทับซ้อนกัน สร้างมิติด้วยสเกลหรือมีพื้นราบบางใสซ้อนสลับกันบ้างในบางพื้นที่และมีการใช้เส้นตัดในบางแห่ง โดยใช้สีสดฉูดฉาด ตัวอย่างที่มีชื่อเสียงในระยะแรกของปิกัสโซ่คือภาพ “สตรีทั้ง 5 แห่งเมืองลาวิญอง” (Les Femmes d'Alger (O. J. R. M.), 1911) จิตรกรรมชิ้นนี้มีผลมาจากการศึกษาศิลปะสมัยใหม่และถือได้ว่าเป็นงานลิวบิสม์ชิ้นแรกของปิกัสโซ่ และเป็นประตูลูกนามธรรม (Abstract)

Les Femmes d'Alger (O. J. R. M.) 1911

Pablo Picasso

สีน้ำมันบนผ้าใบ 36% × 28% นิ้ว

ปิกัสโซ่ได้วาดภาพสีน้ำมัน สตรีทั้งห้าแห่งเมืองอาวีญอง (Les Demoiselles d' Avignon) ขึ้นในปีค.ศ. 1907 จิตรกรรมชิ้นนี้มีผลมหาศาลต่อวงการศิลปะสมัยใหม่ ศิลปินในยุคนั้นพากันเดินเข้าไปชมพิพิธภัณฑ์ เพื่อพิจารณาสิ่งที่เมื่อก่อนเขาไม่ได้ถือว่าเป็นศิลปะเสียด้วยซ้ำ นั่นคือศิลปะแอฟริกันและอนารยชนจากหลายประเทศซึ่งเป็นแรงบันดาลใจสำคัญของปิกัสโซ่สำหรับปีค.ศ. 1907 ศิลปะแอฟริกันเป็นก้าวแรกของเขาที่ย่างออกจากวิธีการวาดภาพแบบเซซานน์ ซึ่งยังคงมีการกำหนดเงื่อนไขจากการแทนค่าสิ่งที่เป็นจริง และจะอธิบายความเป็นไปของวัตถุสิ่งของตามสภาพแวดล้อมของมัน เป็นก้าวที่นำไปสู่จิตรกรรมซึ่งการกำหนดสัญลักษณ์ (sign) ต่างๆลงบนผืนผ้าใบขึ้นอยู่กับผิวหน้าและรูปแบบที่จะสร้างขึ้นมา มากกว่าการเรียบเรียงจากธรรมชาติภายนอกที่ตามองเห็น

ศิลปะของอนารยชนไม่เพียงแต่แสดงตัวตนในฐานะของงานซึ่งละเลยต่อการลวงตา หรือ Anti - Illusionist ยังแสดงคุณลักษณะในทางปริมาตรของงานประติมากรรมได้อย่างน่าพิศวง โดยเฉพาะความรู้สึกเกี่ยวกับพื้นที่ว่างแบบสามมิติ (Three - Dimensional Space) ในขณะที่ศิลปะแอฟริกันแสดงการต่อเชื่อมกันหยาบๆ และปริมาตรของรูปทรงแต่ละส่วนที่ประกบเข้าด้วยกันนั้นทำให้เกิดรูปทรงหลักขึ้นมา ศิลปะยุโรปเป็นการรวบรวมรายละเอียดบนผิวหน้าเข้าด้วยกันอย่างต่อเนื่อง ศิลปะแอฟริกันมีอำนาจแห่งการปรากฏตัว ซึ่งสร้างขึ้นมาเพื่อเผยให้เผยให้รู้สึกกับพลังแห่งจิตวิญญาณ ดังนั้น พลังแห่งการรวมตัวกันเข้าของรูปทรงจึงสำคัญว่าการแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนที่ถูกต้อง

การร่วมงานกันระหว่างปิกัสโซ่และบรัคในยุควิเคราะห์ของลัทธิคิวบิสม์นั้น นับจากปลายค.ศ. 1908 ในรูปของการสร้างงานจิตรกรรม ซึ่งมีรูปแบบและการแสดงออกใกล้เคียงกันอย่างมากจนยากที่จะชี้ชัดออกมาได้ โดยย่อว่าผลงานชิ้นนั้นเป็นของศิลปินคนใด นักประวัติศาสตร์เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ศิลปะพยายามมองหาข้อแตกต่างในงานของบรัคและปิกัสโซ่ เช่น ในด้านของกรรมวิธีการสร้างงาน พวกเขาค้นหาข้อเปรียบเทียบระหว่างงานคอลลาจของปิกัสโซ่กับงานที่ใช้กรรมวิธีสแตนด์ซิล (Stencil) และปะติดด้วยกระดาษ (Papier Collé) ของบรัค ตัวอย่างเช่น ลักษณะการใช้รูปทรงเป็นแถบยาวลงมาในแนวนานดูเหมือนจะเป็นงานแนวมานิฟิสต์ใน พลัง (The Power ค.ศ. 1910) ต่างกับการรวมกันของรูปทรงชิ้นเล็กชิ้นน้อยในลักษณะขององค์ประกอบที่กระจายไปทั่วทั้งภาพ เป็นวงกลมของบรัคในงานชื่อ โซดา (Soda ค.ศ. 1911) โดยมีพื้นฐานมาจากความคิดของปิกัสโซ่ที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเส้นและปริมาตรแบบประติกรรม ซึ่งต่างจากความสนใจของบรัคที่มีต่อแสงและพื้นที่ว่าง ปิกัสโซ่ได้เคยนิยามลัทธิคิวบิสม์ไว้ว่า “เป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับรูปทรงเป็นครั้งแรก” ในขณะที่บรัคกล่าวถึงคิวบิสม์ว่า “เป็นการทำให้ปรากฏขึ้นมาเป็นรูปร่างของพื้นที่ว่าง” อย่างไรก็ตาม บางครั้งความใกล้เคียงกันของงานก็ทำให้ศิลปินทั้งสองเคยสับสนจำถูกมาแล้ว

คิวบิสม์ทำให้จิตของศิลปินเป็นตัวควบคุมและกำหนดการค้นหาภาพให้ปรากฏขึ้น ศิลปินมิได้เป็นเพียงแค่การบันทึกตามที่ตาเห็นอีกต่อไป ลัทธิคิวบิสม์ยุคแรกมีที่มาจากแบบอย่าง หรือแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกันมากมายหลายประการ เป็นที่ทราบกันว่า ปิกัสโซ่ได้รับอิทธิพลจากงานศิลปะอนารยชนเหนือสิ่งอื่นใดงานแกะสลักหินของไอบีเรียน (Iberian – Carving) เป็นที่สนใจของปิกัสโซ่ เนื่องจากเน้นสัญลักษณ์ของรูปธรรมมากกว่าที่จะเลียนแบบธรรมชาติ สำหรับการใช่วิธีตัดทอนรูปทรงของปิกัสโซ่นับจากค.ศ. 1910 ได้มาจากแนวคิดของแองเกรสในการกำหนดรูปทรงของมนุษย์ในอุดมคติ และการใช้ Multiple Perspective การคิดรูปทรงเพื่อกำหนดระนาบแบนเรียบ ในงานยุคหลังของเขายืนยันกันว่าเป็นอิทธิพลสำคัญต่อลัทธิคิวบิสม์ยุคแรกเริ่ม

งานของปิกัสโซ่และบรัคในช่วงปี ค.ศ. 1910 เป็นต้นมา หลายชิ้นดูโดยภาพรวมจัดเป็นจินตภาพนามธรรม ซึ่งได้มาจากโลกความเป็นจริงรอบๆตัว เช่น คนรัก เพื่อนฝูง สถานที่พักผ่อนของใช้และเครื่องดนตรีในสตูดิโอ ขวดไวน์ จานสี ฯลฯ

จิตรกรรม ชาวโปรตุเกส (The Portugese ค.ศ. 1911 – 1912) บรัคได้นำเอาสิ่งที่ขัดแย้งกันมาสร้างภาพที่น่าสนใจ โดยวาดภาพเชือกที่คล้องของจริงตัดกับตัวเลข ตัวอักษรที่ใช้กรรมวิธีสแตนด์ซิล ด้วยกรรมวิธีนี้สัญลักษณ์และเครื่องหมายต่างๆ ปรากฏรูปร่างแบบสองมิติขึ้นมาบนพื้นผิวหน้าของผืนผ้าใบ เป็นการกำหนดให้จิตรกรรมเป็นเสมือนวัตถุที่ถูกสร้างขึ้นมา มิใช่เป็นจิตรกรรมที่สะท้อนธรรมชาติตามที่ตาเห็นอีกต่อไป ดังนั้น แนวความคิดในยุคคิวบิสม์แบบวิเคราะหฺ์ จึงก้าวผ่านการลอกเลียนแบบไปสู่ความเป็นสัญลักษณ์มากยิ่งขึ้น จนมาเป็นการใช้แผ่นเหล็กจริงๆ ประกอบขึ้นมาเป็นรูปของกีตาร์ (Guitar ค.ศ. 1912 – 1913)⁴

78227

Guitar 1912 - 1913

Pablo Picasso

ไม้แกะสลัก

30 1/2 x 13 x 7 1/4 นิ้ว

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะของปablo ปิกัสโซ่

งานของข้าพเจ้าเป็นงานภาพพิมพ์โลหะ(Etching) ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากงานของปablo ปิกัสโซ่ (Pablo Picasso, 1881 - 1973) ในแง่ของรูปทรงและลักษณะของการใช้สีที่ลงสีเป็นช่องๆในรูปทรง ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์จากความรู้ ชั้นตอนมูลฐานทางศิลปะที่สอดคล้องกับแนวความคิดบวกกับจินตนาการที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อความเข้าใจอย่างกระจ่างชัดในผลงาน ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์ทั้งสภาวะและการวิเคราะห์ท้องถิ่นประกอบในงานชุดนี้

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกให้เห็นถึงการปรับสภาพของดิน ไม่ตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมที่ก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ดำรงอยู่ได้ต่อไป จากสมัยก่อนที่พื้นที่มากมายมีแต่ทุ่งหญ้า พื้นที่ว่างเปล่ามีแต่ต้นไม้พอล่าแล้วเปลี่ยนไปพื้นที่เหล่านั้นได้กลายเป็นที่อยู่อาศัย ดึกห่างสรรพสินค้า โรงงานต่างๆ ดินไม้จึงต้องมีการปรับสภาพให้ดำรงอยู่ได้แม้จะไม่ได้อยู่บนพื้นดินเสมอไปที่ตาม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าเริ่มจากกาลเวลาที่หมุนไปข้างหน้า ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลา ธรรมชาติที่จะต้องปรับสภาพให้สามารถดำรงอยู่ได้ในสังคมเมืองของปัจจุบัน ข้าพเจ้าได้แทนมุมมองของธรรมชาติออกมาเป็นสัญลักษณ์ของต้นไม้ และแทนสังคมเมืองด้วย สัญลักษณ์ของตึก แล้วนำทั้ง 2 อย่าง มาสร้างเป็นภาพร่างให้เห็นถึงการปรับสภาพเพื่อให้สามารถ อยู่ร่วมกันได้ของธรรมชาติกับสังคมเมือง โดยแสดงออกผ่านกรรมวิธีขั้นตอนของงานภาพพิมพ์ โลหะกัดกรดเป็นตัวแทนถ่ายทอดความรู้สึกรวม โดยสามารถอธิบายแต่ละขั้นตอนเพื่อให้เห็นถึงความ ชัดเจนได้ดังต่อไปนี้

การหาข้อมูลและการรวบรวมข้อมูล

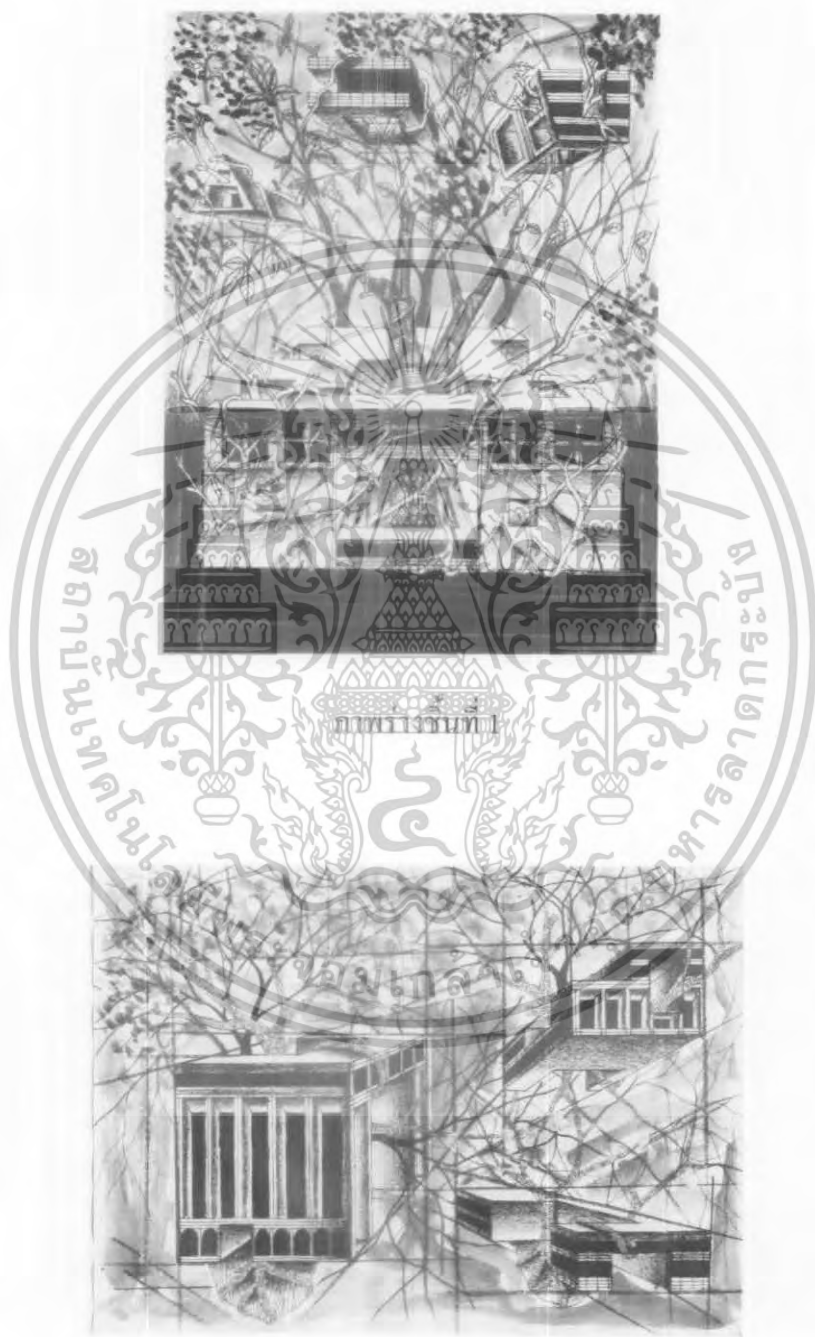
จากการที่สังคมเมืองมีการเปลี่ยนแปลง ก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา ทำให้ธรรมชาติก็ต้องปรับ สภาพให้สามารถดำรงอยู่ได้ในสังคมเมืองปัจจุบัน ซึ่งข้าพเจ้าเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่ดำรงชีวิตใน สังคมเมืองและได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของสังคมให้ก้าวหน้าไปเรื่อยๆ ได้เห็นธรรมชาติที่ถูก แทนที่ด้วยตึก บ้านพัก โรงงาน ถนน ทำให้ธรรมชาติต้องมีการปรับสภาพเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ ได้ในสังคมเมืองปัจจุบัน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีความเจริญเป็นตัวแปรความสำคัญ จากที่กล่าว มานั้น ข้าพเจ้าได้ทำการหาข้อมูลของลักษณะต้นไม้ การพัน การเกี่ยว การเลื้อยของต้นไม้ ลักษณะของที่อยู่อาศัยของผู้คนในเมืองในรูปแบบของลักษณะของตึกที่เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมมาวาง ทับซ้อนกัน มีการตัดทอนออกไปบ้าง แทนที่สังคมเมือง และได้นำต้นไม้มาเชื่อมต่อกันกับตึก แทนการปรับสภาพของธรรมชาติให้เข้ากับสังคมเมืองได้ อีกทั้งมีการบันทึกด้วยการถ่ายภาพการ ขึ้นของต้นไม้ที่ขึ้นตามพื้นปูน ตามรั้วเหล็กและการเลื้อยของต้นไม้จากตามนิตยสาร ทางโทรทัศน์ สื่อต่างๆ เพื่อนำมาผสมผสานก่อนจะนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานทางศิลปะตามแนวคิดและความ ต้องการ

การสร้างภาพร่างและภาพต้นแบบ

รูปถ่ายต้นไม้ การพัน การเลื้อย ถูกนำมาประกอบกับรูปทรงที่ข้าพเจ้าใช้เป็นสัญลักษณ์ สร้างขึ้น แทนค่าสังคมเมือง ตึกที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน รูปทรงถูกเขียนขึ้นด้วยดินสอและหมึก จัดสรรน้ำหนักของรูปทรงให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดความชัดเจนและสมบูรณ์ รวมถึงการสร้างระยะ ของรูปทรงในภาพร่าง โดยการนำเอาดินสอค่ามาระบายน้ำหนักเพื่อให้เกิดความกลมกลืนกัน ระหว่างรูปทรงของต้นไม้กับรูปทรงของตึก

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

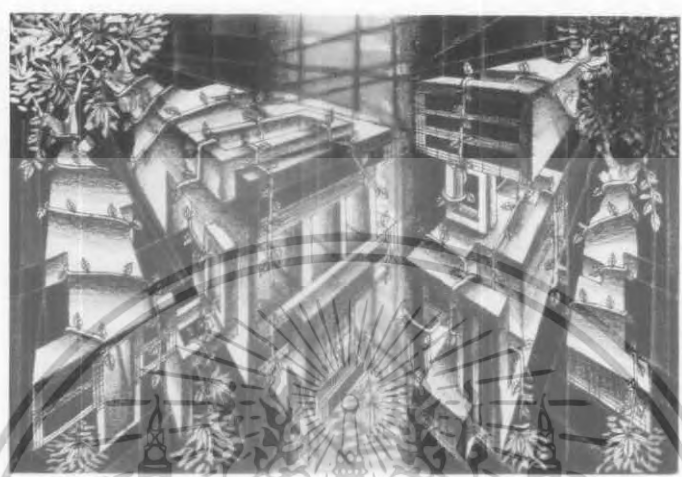

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้แสดงแนวความคิดของธรรมชาติที่ปรับสภาพให้เข้ากับสังคมเมืองได้ โดยการใช้มุมมองของต้นไม้ที่สามารถปรับสภาพให้เข้ากับตึกได้ ข้าพเจ้าได้ใช้ภาพต้นไม้ที่เชื่อมต่อกับตึก เพื่อให้เห็นถึงการปรับสภาพของต้นไม้ให้สามารถดำรงอยู่ได้ในสังคมเมืองปัจจุบัน ข้าพเจ้านำเสนอในรูปแบบของสัญลักษณ์ ที่มีการตัดทอนผสมผสานกับจินตนาการของข้าพเจ้าลงในผลงานชุดนี้

ในผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้นำไปสร้างเป็นผลงานจริงเนื่องจากองค์ประกอบน้ำหนัก รูปทรง เส้น ที่ว่าง ความกลมกลืน ความเป็นเด่น รายละเอียด และระยะภายในภาพยังไม่ชัดเจน จึงต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขในร่างชุดที่ 2 ต่อไป

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

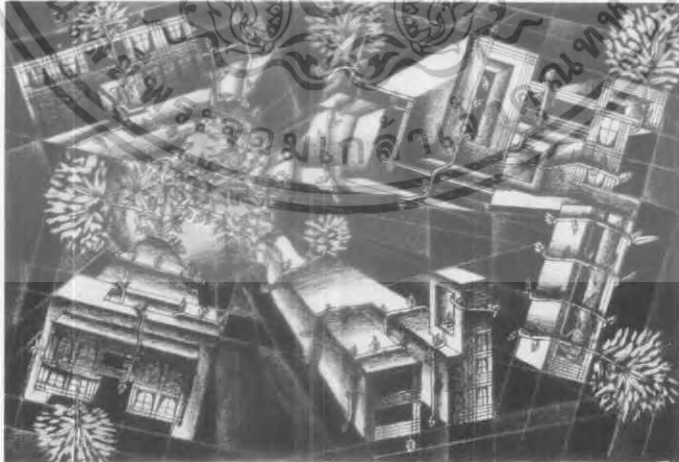
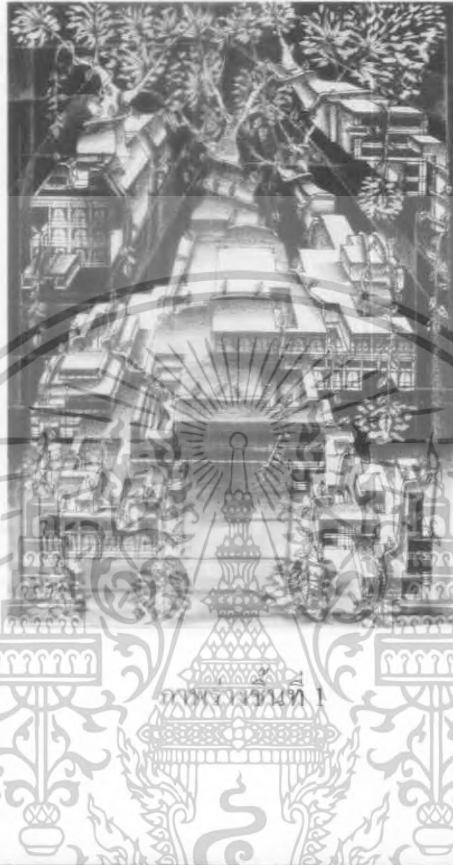

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้ายังคงแนวความคิดถึงมมของที่มีต่อการปรับสภาพของธรรมชาติ ให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมเมืองได้ เช่นเดียวกับภาพร่างชุดที่ 1 แต่ได้มีการพัฒนาการจัดวางองค์ประกอบ การปรับปรุงพัฒนารูปทรงของตึก และต้นไม้ พัฒนาพื้นหลัง (Background) พื้นที่ว่าง(Space) น้ำหนักของภาพ และระยะภายในภาพให้มีมิติที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 3 มาขยายเป็นผลงานจริงเนื่องจากมีองค์ประกอบรูปทรง และระยะภายในภาพน่าสนใจมากที่สุด

ภาพร่างชุดที่ 3

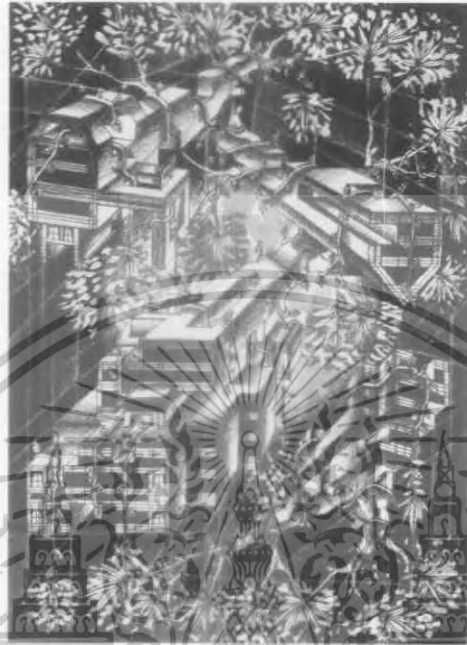
ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้ายังใช้แนวคิดเหมือนกับภาพร่างชุดที่ 1 และ 2 คือ มุมมองที่มองถึงธรรมชาติที่สามารถปรับสภาพให้เข้ากับสังคมเมืองได้ โดยแทนค่าเป็นต้นไม้ที่ปรับสภาพเชื่อมต่อกับรูปทรงของตึกเพื่อแสดงให้ถึงการปรับสภาพให้สามารถดำรงอยู่ได้ในสังคมเมืองปัจจุบัน

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 และ 4 มาขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากมีการจัดองค์ประกอบที่สมบูรณ์กว่าภาพร่างชิ้นอื่นๆ คู่มือระยะของภาพ มีรูปทรงที่น่าสนใจมากที่สุด

กระบวนการสร้างงาน

เป็นการขยายแบบความคิดจากต้นแบบร่างลงบนแผ่นแม่พิมพ์จริง โดยผ่านกระบวนการของภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเป็นผลงานจริง ซึ่งได้อธิบายตามขั้นตอนได้ดังนี้

1. อุปกรณ์ต่างๆที่จำเป็นต้องใช้สำหรับทำภาพพิมพ์

- แผ่นทองแดง (COPPER PLATE)
- กรดทองแดง (SULFURIC ACID)
- วานิชดำ (BLACK VANISH)
- เหล็กปลายแหลม (NEEDLE)
- กระดาษทรายขัดเหล็ก เบอร์ 800 กับเบอร์ 2000
- หมึกพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ
- กระดาษพิมพ์งานฟาบริโน (FABRIANO)
- ดินสอไฮลิขาว (TUSCH – MITSUBISHI 7600)
- น้ำมันสน
- ทินเนอร์
- สีสเปรย์
- กระดาษปรู๊ฟ
- กระดาษลอกถาด
- ที่ฉีดน้ำ(Foggy)
- แปรงสีฟัน
- พู่กัน
- กระดาษกาวน้ำ
- เศษผ้า
- เทปกา (UNITAPE)
- แผ่นพลาสติกขนาดเท่ากระดาษฟาบริโน

2. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

- 2.1 นำแผ่นทองแดงที่เตรียมไว้มาขัดพื้นผิวด้วยกระดาษทรายขัดเหล็ก เบอร์ 800 เพื่อลบร่องรอยขีดข่วนที่ติดบนผิวหน้าของแผ่นทองแดงออก แล้วใช้กระดาษทรายขัดเหล็ก เบอร์ 2000 ขัดเก็บผิวหน้าแผ่นทองแดงให้เรียบอีกครั้งแล้วนำไปล้างด้วยทิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนอร์ น้ำมันสน เพื่อล้างคราบสกปรกที่ติดบนผิวหน้าแผ่นทองแดงออกนำไปล้าง น้ำเปล่า ทิ้งไว้ให้แห้งแล้วนำมาทาด้วยวานิชดำ แล้วนำแบบร่างมาขยายกลับด้านลง บนแผ่นทองแดงที่ทาวานิชดำ เมื่อร่างแบบเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำเหล็กปลายแหลมมาขีดตามรอยร่างที่ร่างไว้บนแผ่นทองแดงให้วานิชดำที่เคลือบบนหน้าเพลทองแดงหลุดออกไปตามรอยที่เราต้องการ (Hard Ground) แล้วนำลงไปแช่ลงในอ่างที่ผสมกรดไว้ในอัตราส่วน 1:2 คือ กรด 1 กิโลกรัม ค่อน้ำ 2 ลิตร เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

2.2 หลังจากกัดครครบตามเวลาที่เราร่างไว้แล้ว ก็นำขึ้นจากบ่อกรดมาล้างด้วยน้ำ จากนั้นให้นำเพลทมาล้างด้วยน้ำมันสนกับทินเนอร์ เพื่อครุ่ร่องรอยที่สร้างขึ้นด้วยเทคนิคแรก (Hard Ground) จากนั้นนำวานิชมาทากั้นปิดพื้นหลังให้เหลือแต่รูปทรงของดึก แล้วจึงเริ่มทำพื้นผิว (Texture) แรกด้วยการนำแปรงสีฟันมาจุ่มวานิชดำที่ผสมกับทินเนอร์ตีกลงบนเพลทแล้วนำไปกัดกรดตามขั้นตอนคือ 1 นาที แล้วนำขึ้นมาปิดวานิชดำในส่วนที่พอแล้วจากนั้นก็ตีวานิชดำซ้ำลงไปอีกที แล้วนำไปกัดกรดต่ออีก 3 นาที จากนั้นนำมาปิดวานิชดำในส่วนที่เสร็จแล้ว นำไปตีด้วยวานิชดำอีกที จากนั้นนำไปกัดกรดอีก 5 นาที พอเสร็จแล้วนำมาล้างเพลทให้สะอาดด้วยน้ำมันสนกับทินเนอร์ แล้วจึงเริ่มทำพื้นผิวที่ 2 ด้วยการนำวานิชดำปิดที่รูปทรงของดึกให้เหลือแต่พื้นหลัง จากนั้นนำเศษดินสอไขขาวมาละลายด้วยทินเนอร์ แล้วจึงเทลงไปบนเพลทเพื่อให้เกิดลวดลายที่ต้องการ แล้วจึงนำไปกัดกรดเป็นเวลา 5 นาที พอครบตามกำหนดแล้วให้นำขึ้นมาล้างน้ำ แล้วล้างด้วยน้ำมันสนกับทินเนอร์ให้สะอาด จากนั้นให้นำแผ่นทองแดงไปอัดหมึก เช็ดให้สะอาดแล้วพิมพ์ บรู๊ฟออก มา เพื่อคว่ำพื้นผิวที่เราสร้างไว้ได้อย่างที่ต้องการหรือไม่ จากนั้นก็นำแผ่นทองแดงไปล้างหมึกออกด้วยน้ำมันสนกับทินเนอร์ให้สะอาด

2.3 นำสีสเปรย์มาพ่นให้เป็นละอองลงบนแผ่นทองแดงอย่างละเอียด แล้วทิ้งไว้ 5 – 10 นาที แล้วนำแผ่นทองแดงมาเขียนน้ำหนักดินสอไขสีขาว (Tusch) เมื่อได้ตามต้องการแล้วจึงนำแผ่นทองแดงไปกัดกรดอีกทีโดยใช้กรดในอัตราส่วน 1:2 เป็นเวลา 30 นาที เมื่อครบเวลาที่กำหนด แล้วก็นำเพลทขึ้นมาล้างน้ำเปล่า จากนั้นนำวานิชดำมาทากั้นบนเพลทปิดรูปทรงของดึกและดินไม่ให้เหลือแต่พื้นหลัง แล้วนำสีสเปรย์มาพ่นให้เป็นละอองละเอียดอีกครั้ง ทิ้งไว้ 5 – 10 นาที แล้วจึงนำแผ่นเพลทลงไปกัดกรดอีกครั้งเป็นเวลา 30 นาที เมื่อครบแล้วก็นำขึ้นจากบ่อกรดนำไปล้างน้ำให้สะอาด จากนั้นก็ล้างด้วย น้ำมันสนกับทินเนอร์ ให้สะอาดแล้วนำเพลท

ทองแดงไปตะไบขอบโดยให้ตะไบทำมุม 45 องศา ทั้ง 4 ด้าน แล้วก็นำไปล้างด้วย น้ำ น้ำมันสนและทินเนอร์อีกทีให้สะอาดก็จะได้เพลทที่พร้อมพิมพ์

ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์ก่อนพิมพ์และกระดาษพิมพ์

1. นำหมึกพิมพ์สีค่าผสมสีน้ำเงินมาอัดหมึกลงบนแม่พิมพ์ ให้ทั่วโดยการใช้นิ้วมือกดให้ทั่วทั้งแผ่น พอทั่วแล้วก็นำกระดาษปรี๊ฟมาซับหมึกก่อน แล้วค่อยใช้กระดาษลอกลายเซ็คจนสะอาด จากนั้นก็เอาเศษผ้าชุบทินเนอร์มาเช็ดขอบเพลทให้สะอาด
2. เตรียมกระดาษฟาริโนที่จะพิมพ์ โดยการฉีกน้ำให้ชุ่มทั้ง 2 ด้าน แล้วจึงซับน้ำออกด้วยกระดาษปรี๊ฟ แล้วห่อด้วยแผ่นพลาสติกที่เตรียมไว้
3. ขั้นตอนการพิมพ์

นำกระดาษปรี๊ฟรองด้านล่างเพื่อกันงานพิมพ์เบื่อน วางแม่พิมพ์ขาวค่าที่อัดหมึกพิมพ์และเซ็คจนสะอาดแล้วมาหงายบนกระดาษปรี๊ฟที่เตรียมไว้ นำกระดาษฟาริโนที่จะพิมพ์วางคว่ำลงบนเพลทขาวค่า แล้วปิดด้วยกระดาษปรี๊ฟอีก 1 แผ่น จากนั้นนำผ้าสักหลาดวางทับด้านบนสุด จึงปฏิบัติการพิมพ์โดยการหมุนลือคแทนพิมพ์ให้ทั้งด้านซ้ายและขวาหลงเท่ากันจนแน่น แล้วเริ่มหมุนแทนพิมพ์จากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง แล้วคลายลือคแทนพิมพ์ออกนำผ้าสักหลาดขึ้น ยกกระดาษที่พิมพ์ออกนำผ้าสักหลาดขึ้นจากนั้นใช้กระดาษกาวน้ำมาปิดโดยรอบงานทั้ง 4 ด้าน เมื่องานภาพพิมพ์แห้งสนิทและเรียบตึง ก็จะได้งานภาพพิมพ์ที่เสร็จสมบูรณ์

3.1 ขั้นตอนการพิมพ์ทดสอบ

นำกระดาษปรี๊ฟรองด้านล่างเพื่อกันงานพิมพ์เบื่อน วางแม่พิมพ์ขาวค่าที่อัดหมึกพิมพ์และเซ็คจนสะอาดแล้วมาหงายบนกระดาษปรี๊ฟที่เตรียมไว้ นำกระดาษฟาริโนที่จะพิมพ์วางคว่ำลงบนเพลทขาวค่า แล้วปิดด้วยกระดาษปรี๊ฟอีก 1 แผ่น จากนั้นนำผ้าสักหลาดวางทับด้านบนสุด จึงปฏิบัติการพิมพ์โดยการหมุนลือคแทนพิมพ์ให้ทั้งด้านซ้ายและขวาหลงเท่ากันจนแน่น แล้วเริ่มหมุนแทนพิมพ์จากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง แล้วคลายลือคแทนพิมพ์ออกนำผ้าสักหลาดขึ้น จากนั้นก็นำภาพผลงานมาดูเพื่อทำการพัฒนาแก้ไขงานจริงต่อไป

3.2 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานจริง

นำกระดาษปรี๊ฟรองด้านล่างเพื่อกันงานพิมพ์เบื่อน วางแม่พิมพ์ขาวค่าที่อัดหมึกพิมพ์และเซ็คจนสะอาดแล้วมาหงายบนกระดาษปรี๊ฟที่เตรียมไว้ นำกระดาษฟาริโนที่จะพิมพ์วางคว่ำลงบนเพลทขาวค่า แล้วปิดด้วยกระดาษปรี๊ฟอีก 1 แผ่น จากนั้นนำผ้าสักหลาดวางทับด้านบนสุด จึงปฏิบัติการพิมพ์โดยการหมุนลือคแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิมพ์ให้ทั้งด้านซ้ายและขวาตรงเท่ากันจนแน่น แล้วเริ่มหมุนแท่นพิมพ์จากด้านหนึ่ง ไปสุดอีกด้านหนึ่ง แล้วคลายล็อกแท่นพิมพ์ออกนำผ้าสักหลาดขึ้น ยกกระดาษที่ พิมพ์ออกนำผ้าสักหลาดขึ้นจากนั้นใช้กระดาษกาวนำมาปิดโดยรอบงานทั้ง 4 ด้าน เมื่องานภาพพิมพ์แห้งสนิทและเรียบตึง ก็จะได้งานภาพพิมพ์ที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

องค์ประกอบของผลงานหรือลักษณะของส่วนประกอบต่างๆ ที่นำมาสร้างรวมกัน เพื่อให้ เกิดผลงานสร้างสรรค์ที่มีความสมบูรณ์เต็มไปด้วยความงามและความน่าสนใจ ในทางศิลปะเรียก ส่วนประกอบเหล่านี้ว่าทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements) ซึ่งมีอยู่หลายชนิดด้วยกันคือ มีทั้ง รูปทรง เส้น น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่าง สิ่งเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นร่วมกัน เพื่อเน้นให้ภาพผลงานเกิด ความสมบูรณ์และเหมาะสมเป็นไปตามเจตนาารมณ์ของเรื่องราว เนื้อหา อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ลักษณะของรูปแบบที่ถูกกำหนดขึ้น ทั้งนี้เพราะศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่ โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้หรือรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วน หนึ่งกับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดมาจากโครงสร้างทางวัตถุ เราเรียกส่วนประกอบ แรกว่า รูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรม และส่วนหลังเรียกว่า เนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้น องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักของศิลปะก็คือ รูปทรงกับเนื้อหาหรืออาจใช้คำว่า รูปแบบกับเนื้อหา ดังนั้น ในผลงานศิลปนิพนธ์ จึงถูกสร้างขึ้น ด้วยส่วนประกอบต่างๆดังกล่าวมาแล้วเช่นกัน และส่วนประกอบเหล่านั้น สามารถแยกวิเคราะห์ ออกเป็นข้อๆได้โดยละเอียด ดังนี้

- หัวข้อศิลปนิพนธ์ : สถานะของการดำรงอยู่
: Condition of Exist
- เรื่องราว – เนื้อหา : ศึกษาถึงการปรับสภาพของต้นไม้ในสังคมเมืองจากอดีตจนถึง ปัจจุบันและอนาคต โดยเน้นให้เห็นถึงการที่ต้นไม้สามารถปรับ สภาพให้ดำรงอยู่กับสถาปัตยกรรมได้ แม้จะไม่ได้อยู่บนพื้นดิน ก็ตาม
- รูปแบบ : ถ่ายทอดรูปแบบในลักษณะของรูปทรงต้นไม้ที่มีการปรับสภาพ ให้เข้ากับรูปทรงของสถาปัตยกรรม มีการใช้สัญลักษณ์ ภายใน งานรวมทั้งเพิ่มเติมรายละเอียดตามความรู้สึกและความคิด สร้างสรรค์ของข้าพเจ้าลงไปในงาน

ทัศนธาตุทางศิลปะ

ทัศนธาตุ(Visual Elements) เป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดมุ่งหมาย ผลงานในแต่ละชิ้นจะประกอบไปด้วยทัศนธาตุที่หลากหลาย ในทุกทัศนธาตุที่นำมาใช้ในผลงานจะต้องสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเกิดการประสานกลมกลืน เพื่อผลสูงสุดของความสมบูรณ์ที่จะเกิดขึ้นกับภาพผลงาน แต่ในการวิเคราะห์นั้น จำเป็นจะต้องแยกทัศนธาตุออกเป็นส่วนๆ เพื่อศึกษาการทำงานและคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละธาตุ รวมถึงการทำงานร่วมกัน⁶ ดังนั้น ผลงานศิลปนิพนธ์ จึงประกอบด้วยทัศนธาตุต่างๆหลากหลายลักษณะ ดังจะแยกมาเพื่อการวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

รูปทรง (Form)

ภาพผลงานรูปทรงถูกนำเสนอในลักษณะของสัญลักษณ์ ข้าพเจ้าสร้างสรรค์รูปทรงจากจินตนาการจากความคิด เพื่อใช้แทนค่าของสังคมเมืองและธรรมชาติ โดยการถ่ายทอดความคิดของการสร้างสรรค์รูปลงในผลงานศิลปนิพนธ์ทั้ง 4 ชิ้น ดังต่อไปนี้

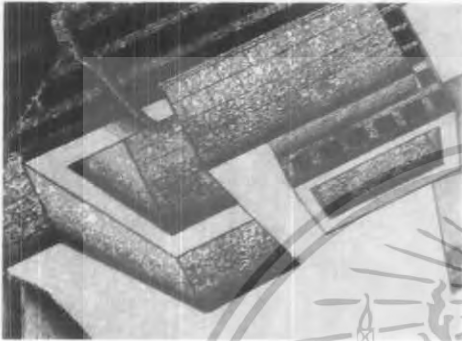
1) รูปทรงเรขาคณิต ได้ปรากฏอยู่ในผลงานทุกชิ้น เป็นลักษณะของสัญลักษณ์ โดยแทนค่าเป็นตึก อาคาร ในสังคมเมืองปัจจุบัน

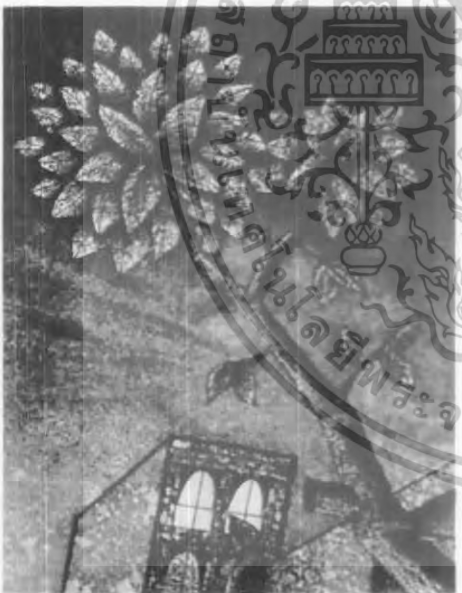
2) รูปทรงของต้นไม้ ซึ่งปรากฏอยู่ในผลงานทุกชิ้น เป็นลักษณะของสัญลักษณ์ โดยแทนค่าเป็นธรรมชาติที่สามารถปรับสภาพให้สามารถดำรงอยู่ได้ร่วมกับสังคมเมืองในปัจจุบัน

น้ำหนัก (Tone)

น้ำหนัก คือ ส่วนสำคัญของผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้า เพราะน้ำหนักอ่อน – เข้ม ช่วยทำให้รูปทรงในผลงานของข้าพเจ้าดูมีชีวิต มีระยะ มีปริมาตร มีความกลมกลืน และทำให้เกิดความสมบูรณ์ในชิ้นงาน ภายในผลงานทั้ง 4 ชิ้น ได้มีการสร้างน้ำหนักขึ้นดังต่อไปนี้

1) น้ำหนักที่เกิดขึ้นในรูปทรงเรขาคณิต ทำให้ปริมาตรของรูปทรงเกิดมิติที่ชัดเจน สร้างความชัดเจนในรูปทรงของตึกให้ดูสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

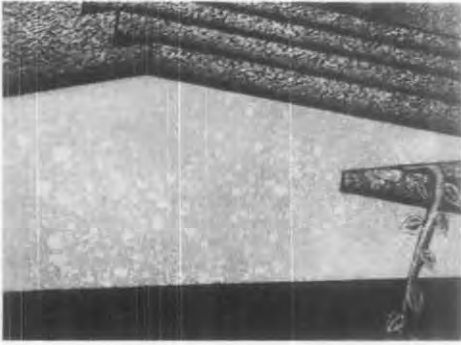

2) น้ำหนักที่เกิดขึ้นในรูปทรงของต้นไม้ ทำให้เกิดน้ำหนักที่สร้างความกลมกลืนของต้นไม้ให้ดูแล้วมีชีวิตมากยิ่งขึ้น ทั้งให้เกิดระยะใกล้ – ไกลมากขึ้น

ที่ว่าง (Space)

ภายในผลงานศิลปนิพนธ์ทั้ง 4 ชิ้น ได้สร้างสรรค์ที่ว่างขึ้นใน 2 ลักษณะดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1) พื้นที่ว่างภายในรูปทรงเกิดจากการจัดวาง รูปทรงในส่วนที่เป็นรายละเอียด การสร้าง น้ำหนักอ่อนเข้มในแต่ละปริมาตร การใส่ รายละเอียดของเส้นและพื้นผิวเป็นการสร้าง พื้นที่ว่างภายในรูปทรงให้เกิดมิติและระยะเป็น พื้นที่ว่างที่เชื่อมต่อกันระหว่างรูปทรงกับ รูปทรง

- 2) พื้นที่ว่างภายนอกรูปทรง ซึ่งในส่วนนี้ของ ข้าพเจ้าได้ทำพื้นหลังของงานเป็นน้ำหนักที่เข้ม เพื่อเน้นให้เกิดระยะของตัวงาน และเน้นให้ รูปทรงของตึกและรูปทรงของต้นไม้เกิดความ โดดเด่นขึ้นมา

สี (Colour)

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานทั้ง 4 ชิ้น เป็นสีในลักษณะเป็นโมโนโครม (Mono - Chrome) โดยใช้สีดำเป็นส่วนใหญ่และสีเทาในส่วนของรูปทรง เพื่อให้เกิดมิติปริมาตรกับในส่วนของพื้น หลังเพื่อให้เกิดเป็นมิติระยะในผลงาน รวมถึงเกิดบรรยากาศได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

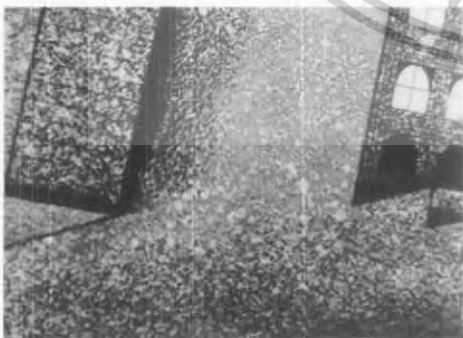
เส้น (Line)

เส้นที่ปรากฏในผลงานทั้ง 4 ชิ้น ของข้าพเจ้ามีเส้นรอบนอก (Outline) ของรูปทรงองค์ที่แสดงให้เห็นถึงความประณีตของความเป็นสิ่งก่อสร้างเป็นเส้นที่ตรงและนิ่ง กับเส้นรอบนอกของต้นไม้ที่เป็นเส้นที่ดูอิสระมีเส้นโค้งอ่อนไหว และมีเส้นที่สามารถเชื่อมทั้ง 2 รูปทรงเข้าด้วยกัน โดยแทนความรู้สึกที่ว่ารูปทรงทั้ง 2 อย่างสามารถปรับให้อยู่ด้วยกันได้ โดยไม่รู้สึกรัดเค้น

พื้นผิว (Texture)

ข้าพเจ้าได้สร้างพื้นผิวขึ้นในผลงานทุกชิ้น เพื่อยืนยันให้รูปทรงสอดคล้องและกลมกลืนกับลักษณะของสภาพแวดล้อมและสิ่งก่อสร้างพื้นผิวที่ถูกสร้างขึ้นมีอยู่ 2 ประเภท คือ

- 1) พื้นผิวที่แข็งกระด้าง ซึ่งอยู่ภายในรูปทรงของตึกอาคาร ซึ่งเป็นลักษณะของพื้นผิวของหินที่ให้ความรู้สึกแข็งแรงเหมาะกับตึก

- 2) พื้นผิวที่ดูเคลื่อนไหวอ่อนนุ่ม ซึ่งอยู่ในส่วนของพื้นหลังเป็นลักษณะของบรรยากาศที่ดูเคลื่อนไหว อีกทั้งยังช่วยสร้างบรรยากาศที่อ้างอิงสภาพแวดล้อมในเมืองได้เป็นอย่างดี

การวิเคราะห์องค์ประกอบ

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานศิลปะนี้ ได้ใช้หลักการจัดหลากหลายวิธีในการสร้างให้ภาพโดยรวมมีความเป็นเอกภาพ(Unity) คือ ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) ความเป็นเด่น (Dominance) ความเป็นรอง (Subordination) ดังนี้รายละเอียดต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดองค์ประกอบภาพ

ภาพวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนเกิดขึ้นจากกลุ่มของรูปทรงหมายเลข 1,2,3,4 รูปทรงหมายเลข 2 และ 3 มีการใช้เส้นเชื่อมรูปทรงของตนไม้กับติ๊กเข้าด้วยกันอย่างลงตัว สร้างความกลมกลืนของทั้ง 2 รูปทรงได้เป็นอย่างดี และใช้น้ำหนักเป็นตัวสร้างความกลมกลืน จึงทำให้ภาพผลงานดูไม่ขัดแย้งกัน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายเกิดขึ้นจากกลุ่มของรูปทรงหมายเลข 1,2,3,4,7 ที่มีการใช้รูปทรงที่มีขนาดแตกต่างกันมีการใส่รายละเอียดในรูปทรง การตัดทอนรูปทรงและการจัดวางองค์ประกอบทำให้เกิดความหลากหลายขึ้นในผลงานชิ้นนี้

3. ความสมดุล (Balance)

ภาพผลงานชิ้นนี้นำเสนอในลักษณะแนวนอน ความสมดุลของผลงานนี้จึงเกิดจากกลุ่มของรูปทรงหมายเลข 1,2,3,4 โดยที่หมายเลข 1 เป็นรูปทรงที่มีขนาดใหญ่อยู่ทางขวาบนของภาพ และหมายเลข 2 ที่เป็นขนาดรองอยู่ทางขวาล่างมีหมายเลข 3,4 อยู่ด้านซ้ายโดยมีหมายเลข 6 ที่เป็นพื้นหลังที่มีน้ำหนักที่อ่อนอยู่ทางด้านซ้าย จึงช่วยให้ผลงานเกิดความสมดุลไม่เอียงไปทางด้านขวา

4. สัดส่วน (Proportion)

มีความสำคัญมากในการเน้นระยะและทิศทางของผลงาน จากกลุ่มของรูปทรงหมายเลข 1,2,3,4 ได้ให้รูปทรงในระยะหน้ามีขนาดใหญ่ และค่อยๆ เล็กลงไปในระยะหลังที่หมายเลข 7 ตามหลักเรียกการเขียนแบบนี้ว่า ภาพเปอร์สเปคทีฟ (Perspective) เพื่อให้เกิดระยะและมิติภายในผลงาน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นเกิดขึ้นจากกลุ่มของรูปทรง 1,2,3,4 รูปทรงหมายเลข 1 จะเป็นรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ที่สุด และรูปทรงหมายเลข 2,3,4 จะมีขนาดเล็กลงมาตามลำดับ หากแต่ทั้ง 4 รูปทรงถือเป็นรูปทรงที่มีความเป็นเด่น เนื่องจากถูกสร้างให้มีรายละเอียดชัดเจน มีน้ำหนักและพื้นผิวที่ทำให้ความรู้สึกแข็ง มีความเป็นเหลี่ยมของรูปทรง รูปทรงที่ 4 จึงลอยเด่นจากพื้นหลังในหมายเลข 5 ที่มีน้ำหนักเข้มกับหมายเลข 6 ที่มีลักษณะเคลื่อนไหว นุ่มนวล

6. ความเป็นรอง (Subordination)

ความเป็นรองเกิดขึ้นในรูปทรงหมายเลข 7,8 ที่มีขนาดเล็กกว่ารูปทรงหมายเลข 1,2,3,4 อยู่มากมีการกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ แต่ถึงกระนั้นรูปทรงที่แสดงความเป็นรองก็ถือว่ามีความสำคัญมากต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เนื่องจากรูปทรงดังกล่าวมีส่วนช่วยให้รูปทรงที่แสดงความเป็นเด่นมีความสำคัญและเด่นชัดยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวเกิดขึ้นจากกลุ่มรูปทรงหมายเลข 1,2,3,4 ที่อยู่ในระยะหน้าที่มีขนาดใหญ่ค่อยๆ เล็กลงไปหาหมายเลข 7 ในระยะหลังจากลักษณะและทิศทางดังกล่าวทำให้รูปทรงหมายเลข 1,2,3,4 เกิดการเคลื่อนไหวในทิศทางที่พุ่งจากระยะหน้าไปสู่ระยะหลัง อีกทั้งพื้นผิวในหมายเลข 6 ยังทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวและยังสร้างบรรยากาศในผลงานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4

ภาพวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนเกิดขึ้นจากกลุ่มของรูปทรงหมายเลข 1,2,3 รูปทรงหมายเลข 1,2,3 มีการใช้เส้นเชื่อมรูปทรงของต้นไม้กับตึกเข้าด้วยกันอย่างลงตัว สร้างความกลมกลืนของทั้ง 2 รูปทรงได้เป็นอย่างดี และใช้น้ำหนักเป็นตัวสร้างความกลมกลืน จึงทำให้ภาพผลงานดูไม่ขัดแย้งกัน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายเกิดขึ้นจากกลุ่มของรูปทรงหมายเลข 1,2,3,6 ที่มีการใช้รูปทรงที่มีขนาดแตกต่างกันมีการใส่รายละเอียดในรูปทรง การตัดทอนรูปทรงและการจัดวางองค์ประกอบ ทำให้เกิดความหลากหลายขึ้นในผลงานชิ้นนี้

3. ความสมดุล (Balance)

ภาพผลงานชิ้นนี้นำเสนอในลักษณะแนวตั้ง ความสมดุลของผลงานนี้จึงเกิดจากกลุ่มของรูปทรงหมายเลข 1,2,3 โดยที่หมายเลข 1 เป็นรูปทรงที่มีขนาดใหญ่อยู่ทางซ้ายล่างของภาพและหมายเลข 2 ที่เป็นขนาดรองอยู่ทางซ้ายบนมีหมายเลข 3,4 อยู่ด้านขวาโดยมีหมายเลข 5 ที่เป็นพื้นหลังที่มีน้ำหนักที่อ่อนอยู่ทางด้านขวาบน จึงช่วยให้ผลงานเกิดความสมดุลไม่เอียงไปทางด้านซ้าย

4. อัตราส่วน (Proportion)

มีความสำคัญมากในการเน้นระยะและทิศทางของผลงาน จากกลุ่มของรูปทรงหมายเลข 1,2,3 ได้ให้รูปทรงในระยะหน้ามีขนาดใหญ่ และค่อยๆ เล็กลงไปในระยะหลังที่หมายเลข 6 ตามหลักเรียกการเขียนแบบนี้ว่า ภาพเปอร์สเปกทีฟ (Perspective) เพื่อให้เกิดระยะและมีมิติภายในผลงาน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นเกิดขึ้นจากกลุ่มของรูปทรง 1,2,3 รูปทรงหมายเลข 1 จะเป็นรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ที่สุด และรูปทรงหมายเลข 2,3 จะมีขนาดเล็กลงมาตามลำดับ หากแต่ทั้ง 3 รูปทรง ถือเป็นรูปทรงที่มีความเป็นเด่น เนื่องจากถูกสร้างให้มีรายละเอียดชัดเจน มีน้ำหนักและพื้นผิวที่ทำให้ความรู้สึกแข็ง มีความเป็นเหลี่ยมของรูปทรง รูปทรงที่ 3 จึงลอยเด่นจากพื้นหลังในหมายเลข 4 ที่มีน้ำหนักเข้มกับหมายเลข 5 ที่มีลักษณะเคลื่อนไหว นุ่มนวล

6. ความเป็นรอง (Subordination)

ความเป็นรองเกิดขึ้นในรูปทรงหมายเลข 6,7 ที่มีขนาดเล็กกว่ารูปทรงหมายเลข 1,2,3 อยู่มากมีการกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ แต่ถึงกระนั้นรูปทรงที่แสดงความเป็นรองก็ถือว่ามีความสำคัญมากต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เนื่องจากรูปทรงดังกล่าวมีส่วนช่วยให้รูปทรงที่แสดงความเป็นเด่นมีความสำคัญและเด่นชัดยิ่งขึ้น

7. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวเกิดขึ้นจากกลุ่มรูปทรงหมายเลข 1,2,3 ที่อยู่ในระยะหน้าที่มีขนาดใหญ่ค่อยๆ เล็กลงไปหาหมายเลข 6 ในระยะหลังจากลักษณะและทิศทางดังกล่าวทำให้รูปทรงหมายเลข 1,2,3 เกิดการเคลื่อนไหวในทิศทางที่พุ่งจากระยะหน้าไปสู่ระยะหลัง อีกทั้งพื้นผิวในหมายเลข 5 ยังทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวและยังสร้างบรรยากาศในผลงานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 บทสรุป

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงการปรับสภาพของธรรมชาติที่ต้องมีการปรับสภาพเพื่อให้ทันกับความเจริญของสังคมเมืองในปัจจุบัน โดยข้าพเจ้านำเสนอผ่านรูปทรงของต้นไม้ที่ปรับสภาพให้สามารถดำรงอยู่ร่วมกับตึกหรืออาคารต่างๆได้ เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้คนเห็นถึงความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว จนไปทำลายธรรมชาติที่มีอยู่ให้น้อยลง ทำให้ธรรมชาติต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้อาศัยดำรงอยู่ในสังคมเมืองปัจจุบันได้

ข้าพเจ้าได้นำเสนอเสนอวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งเกิดขึ้นมาจากแรงบันดาลใจที่ข้าพเจ้าได้พบเจอในสังคมปัจจุบัน จากนั้นก็เก็บรวบรวมข้อมูล สร้างภาพร่าง จนกลายเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจริง โดยใช้ลักษณะของเขาเทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรวด (Etching) โดยการใช้แม่พิมพ์เป็นแผ่นทองแดง (Copper plate) พร้อมทั้งได้ทำการวิเคราะห์ทัศนธาตุทางศิลปะ วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของภาพ การวิเคราะห์ผลงานนั้น จะส่งผลให้เกิดความชัดเจนต่อลักษณะต่างๆที่ปรากฏในภาพ ทำให้ผู้ชมและผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น รวมไปถึงให้เห็นคุณค่าของธรรมชาติ เพื่อจะได้ช่วยกันอนุรักษ์ธรรมชาติต่อไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้นได้พบปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องของที่ว่าง(Space) และพื้นหลัง(Background) ที่เกิดขึ้นเวลาทำผลงานจริง ปัญหาตรงจุดนี้ข้าพเจ้าได้มีการปรับน้ำหนักของผลงานจริงในพื้นที่ให้เกิดความสมดุลทางองค์ประกอบศิลป์และจังหวะรูปทรงที่สวยงามเกิดความชัดเจนมากขึ้นและมีระยะมิติในผลงานมากขึ้น และรายละเอียดในรูปทรงของตึกและต้นไม้ ข้าพเจ้าได้เพิ่มพื้นผิว (Texture) ลงในรูปทรงของตึกและรายละเอียดของเส้นในตึก อีกทั้งยังเพิ่มรายละเอียดของต้นไม้และใบไม้ลงในผลงานจริงอีกด้วย

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังว่าแนวทางการพัฒนาผลงานและขั้นตอนการสร้างสรรค์เทคนิคและวิธีการแก้ปัญหาของข้าพเจ้าจะสามารถเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้หรือผู้ที่กำลังสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะเดียวกับข้าพเจ้า มีความเข้าใจในวิธีการหรือขั้นตอนต่างๆของการสร้างสรรค์ผลงาน ได้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2545.
- ชลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2539.
- พิภพ สุนทรสมบัติ. เขียนแบบก่อสร้าง. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, 2540.
- มัลลิกา มังกรวงษ์. เอกสารประกอบการศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ 4.
 กรุงเทพฯ : แผนการสอน ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สจล., 2548.
- ขงบุท ขุทรวงศ์. เมืองไทยในปี 2560 : อนาคตเมืองไทยในสองทศวรรษหน้า.
 กรุงเทพฯ : H.N.กรู๊ป, 2538.
- วรรณข อุษณกร. รอบรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : โอเคเอนส โตร์, 2547.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์

สถานะของการดำรงอยู่ใน
แม่พิมพ์โลหะ

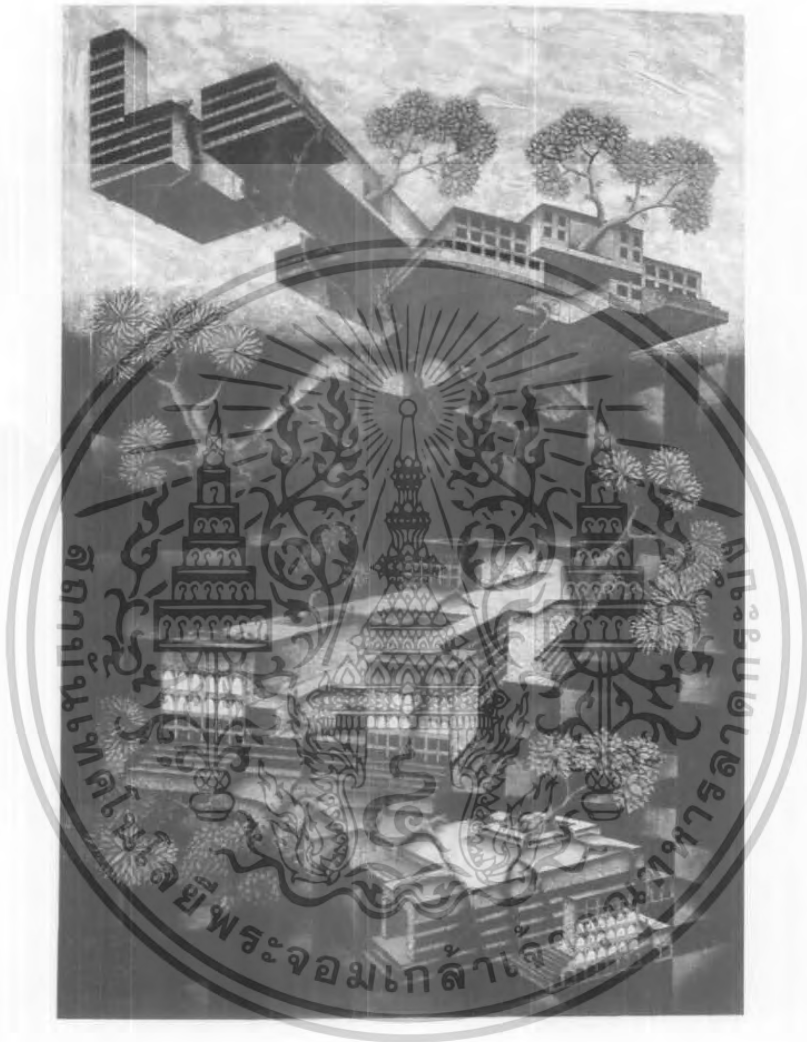
80 × 120 เซนติเมตร

Condition of Exist 1

Etching

80 × 120 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาวะของการดำรงอยู่ 2

แม่พิมพ์โลหะ

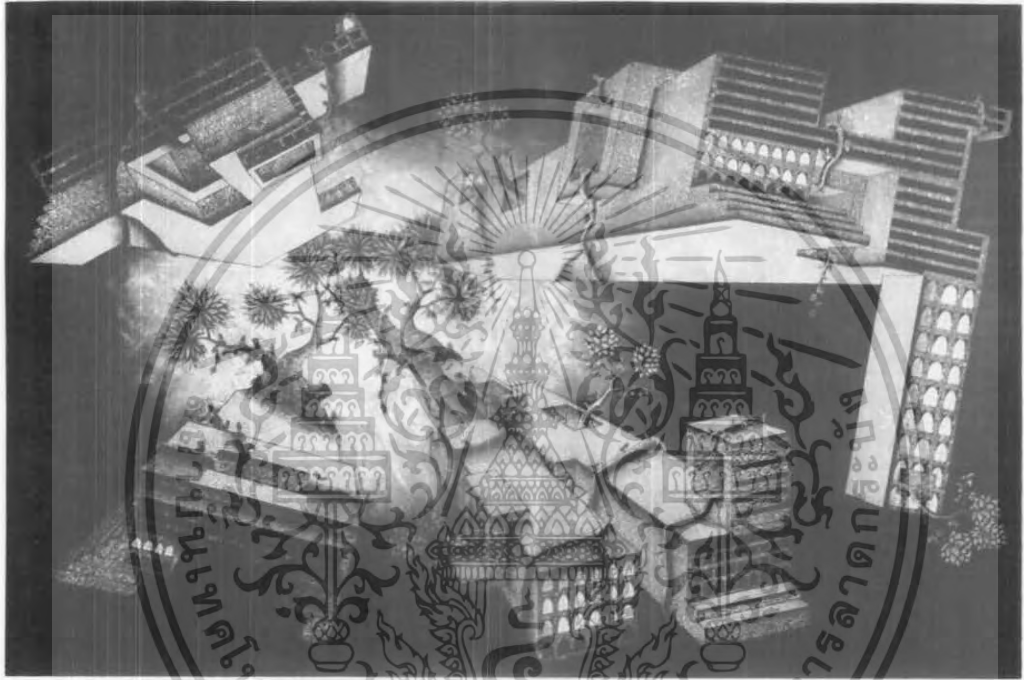
120 × 80 เซนติเมตร

Condition of Exist 2

Etching

120 × 80 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภามหาวิทยาลัยฯ

แม่พิมพ์โลหะ

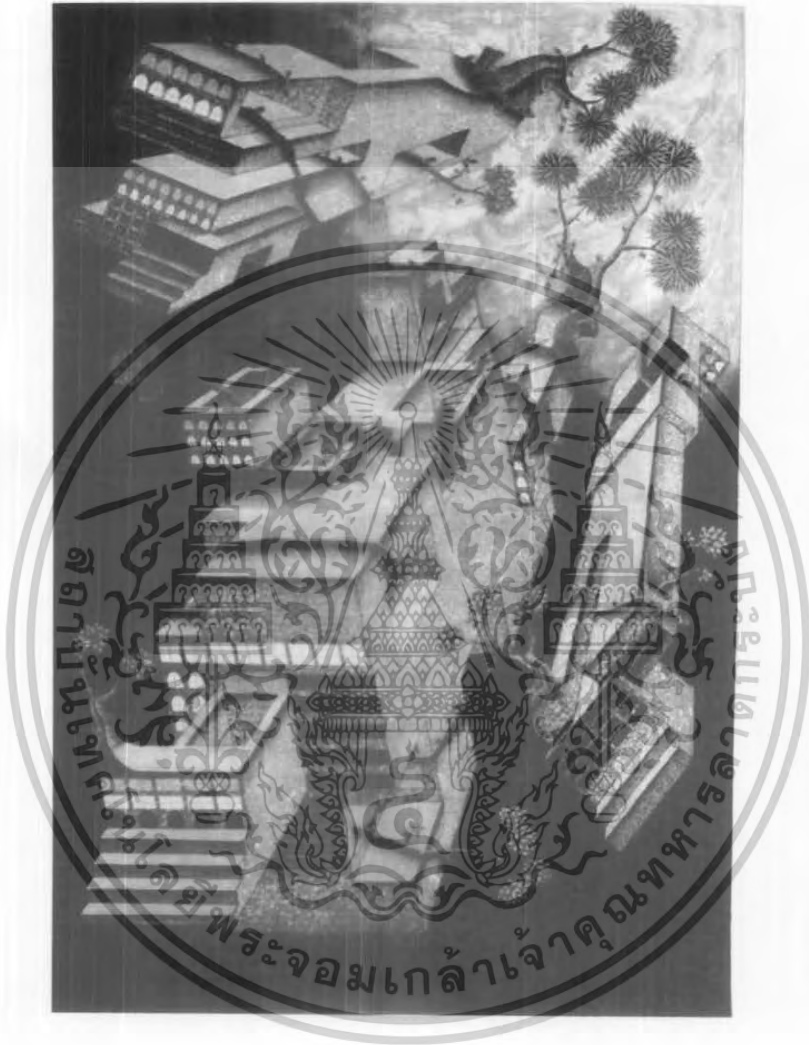
80 × 120 เซนติเมตร

Condition of Exist 3

Etching

80 × 120 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาวะของการดำรงอยู่ 4

แม่พิมพ์โลหะ

120 × 80 เซนติเมตร

Condition of Exist 4

Etching

120 × 80 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายสุทธิพงษ์ เสือจ้อย
เกิด	12 กรกฎาคม 2528
ที่อยู่	218 / 149 หมู่ 7 หมู่บ้าน บิวตี้เฮาส์โครงการ 1 ถนน สวนผัก ซอย 48 แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน 10170 โทรศัพท์ 0 – 2884 – 2362, 086 626 – 7718
การศึกษา	โรงเรียนสวนเด็ก โรงเรียนสวนกุหลาบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการแสดงผลงาน	2548 แสดงงานประติมากรรมขนาดเล็ก 1/2548 (Mini Sculpture 1/2005) ครั้งที่ 1 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้